

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2026/97 НА СЪВЕТА

от 6 октомври 1997 година

относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид регламентите за установяване на общата организация на пазарите на селскостопански продукти, както и регламентите, приети съгласно член 235 от Договора, приложими за стоки, произведени от селскостопански продукти, и по-специално разпоредбите на тези регламенти, които позволяват дерогация от общия принцип, че защитните мерки по границите могат да бъдат заменени единствено от мерките, предвидени в тези регламенти,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

(1) като има предвид, че чрез Регламент (ЕИО) № 2423/88² Съветът прие общи правила за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност;

(2) като има предвид, че тези правила са били приети в съответствие със съществуващите международни задължения, по-специално тези, които произтичат от член VI от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ), от Споразумението относно прилагането на член VI от ГАТТ (Антидъмпинговия кодекс от 1979 г.) и от Споразумението относно тълкуването и прилагането на членове VI, XVI и XXIII от ГАТТ (Кодекс за субсидиите и изравнителните мита);

(3) като има предвид, че приключването на Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори доведе до създаването на Световната търговска организация (СТО);

(4) като има предвид, че приложение 1А към Споразумението за създаване на СТО (Споразумението за СТО), одобрено с Решение 94/800/ЕО³ съдържа, *inter alia*, Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ 1994), Споразумение относно земеделието (Споразумението относно земеделието), Споразумение относно прилагането на член VI от ГАТТ 1994 (наричано по-долу Антидъмпинговото споразумение 1994) и едно ново споразумение относно субсидиите и изравнителните мерки (Споразумението за субсидиите);

¹ ОВ С 99, 26.3.1997 г., стр. 1.

² ОВ L 209, 2.8.1988 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 522/94 (ОВ L 66, 10.3.1994 г., стр. 10).

³ ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 1.

(5) като има предвид, че за да постигне по-голяма прозрачност и ефикасност при прилагането от Общността на правилата, определени в Антидъмпинговото споразумение 1994 и в Споразумението за субсидиите, се счита за необходимо да се приемат два отделни регламента, които да определят достатъчно подробно изискванията за прилагане на всеки от тези инструменти на търговска защита;

(6) като има предвид, че следователно е желателно да се изменят правилата на Общността, регулиращи прилагането на изравнителните мерки в светлината на новите многостранни правила, имайки предвид, *inter alia*, процедурите за откриване на производство и провеждането на последващи разследвания, включително установяването и разглеждането на факти, налагането на временни мерки, налагането и събирането на изравнителни мита, продължителността и преразглеждането на изравнителните мерки, както и разгласяването на информация, отнасяща се до разследванията в областта на изравнителните мита;

(7) като има предвид, че с оглед обхвата на промените, наложени от новите споразумения, и за да осигури адекватно и прозрачно прилагане на новите правила, е подходящо разпоредбите на новите споразумения да се транспонират, доколкото е възможно, в законодателството на Общността;

(8) като има предвид, освен това, че е желателно да се обяснят достатъчно подробно условията, при които се счита, че е налице субсидия, принципите, определящи прилагането на изравнителните мита (по-специално ако субсидията е специфична дадено) и критериите, които се прилагат при изчисляването на сумата на изравнителната субсидия;

(9) като има предвид, че при определяне наличието на субсидия е необходимо да се докаже, че е била направена финансова вноска от държавен или обществен орган в рамките на територията на дадена страна, или че е налице форма на защита на приходите или на цените по смисъла на член XVI от ГАТТ 1994, и че по този начин е било дадено предимство на получаващото предприятие;

(10) като има предвид, че е необходимо да се обясни в достатъчно подробна форма, какви видове субсидии не подлежат на компенсаторни мерки, както и коя процедура да се следва, когато разследваното предприятие е получило субсидии от този вид;

(11) като има предвид, че споразумението за субсидиите уточнява, че разпоредбите, отнасящи се до субсидиите, които не подлежат на компенсаторни мерки, изтичат пет години след влизането в сила на Договора за СТО, освен ако не са удължени чрез съвместно споразумение между членовете на СТО; като има предвид, че при това положение може да се окаже необходимо в случай на неудължаване на тези разпоредби, да се промени впоследствие и настоящият регламент;

(12) като има предвид, че мерките, визирани в приложение 2 към Споразумението относно земеделието, не подлежат на компенсаторни мерки в степента, предвидена във въпросното споразумение;

(13) като има предвид, че е желателно да се фиксират ясни и подробни насоки по отношение факторите, които могат да бъдат релевантни за определянето дали субсидираният внос е причинил или заплашва да причини сериозна вреда; като има предвид, че когато се полагат усилия да се покаже, че нивата на обема и цената на съответния внос са отговорни за вредата, понесена от индустрия на Общността, следва да се обърне внимание на въздействието на другите фактори, и по-специално на преобладаващите пазарни условия в Общността;

(14) като има предвид, че е целесъобразно да се определи понятието „индустрия на Общността“ и да се предвиди, че страните, свързани с износителите, могат да бъдат изключени от тази индустрия, и да се определи понятието „връзка“; като има предвид, че е също необходимо да се предвиди, че може да бъде ангажирана процедура в областта на компенсаторните права от името на производителите от даден регион на Общността и да се фиксира направления за определянето на такъв регион;

(15) като има предвид, че е необходимо да се определи кой може да депозира жалба в областта на компенсаторните права, както и размера на подкрепата, от която жалбата следва да се ползва от страна на индустрията на Общността, и да се уточнят информацията, отнасящи се до субсидията, подлежаща на компенсаторни мерки, до вредата и до причинна връзка, които такава жалба следва да съдържа; като има предвид, че е целесъобразно също да се уточнят процедурите, приложими за отхвърлянето на жалби или за иницирането на производства;

(16) като има предвид, че е необходимо да се определи начинът, по който заинтересованите страни се уведомяват за информацията, която органите изискват, както и по който следва да им се даде достатъчна възможност да представят всички релевантни доказателства и да дефинират интересите си; като има предвид, че също така е желателно да се установят ясни правила и процедури, които да се изпълняват по време на разследването, и по-специално правилата, съгласно които заинтересованите страни следва да се явят, да представят вижданията си и информацията в рамките на определените срокове, ако тези виждания и информация следва да бъдат взети предвид; като има предвид, че също така е уместно да се определят условията, при които заинтересованата страна може да има достъп и да коментира представената от други заинтересовани страни информация; като има предвид, че при събирането на информация следва да е налице сътрудничество между държавите-членки и Комисията;

(17) като има предвид, че е необходимо да се определят условията, при които могат да бъдат въвеждани временни мита, включително че могат да бъдат въвеждани не по-рано от 60 дни и не по-късно от девет месеца след въвеждането им; като има предвид, че във всички случаи тези мита могат да бъдат въвеждани от Комисията само за четиримесечен период;

(18) като има предвид, че е необходимо да се определят процедурите за приемането на гаранции, с които се премахват или компенсират изравнителните субсидии и вредата, така че да не се яви необходимост от въвеждането на временни или окончателни мита; като има предвид, че също така е уместно да се определят последствията от неизпълнението или оттеглянето на гаранциите, както и че могат да бъдат въвеждани временни мита, в случай на съмнение за неизпълнение, или когато е необходимо по-нататъшно разследване, което да допълни наличните сведения; като има предвид, че при приемането на гаранциите следва да се следи за това, предложените гаранции и тяхното изпълнение да не водят до поведение, което нарушава конкуренцията;

(19) като има предвид, че е необходимо да се гарантира, че прекратяването на делата следва обичайно да се извършва в рамките на 12 месеца и не по-късно от 13 месеца от иницирането на разследването, независимо от приемането или не на окончателни мерки;

(20) като има предвид, че дадено разследване или производство следва да се прекрати, ако се установи, че размерът на субсидията е минимален, или ако обемът на субсидирания внос или вредата са незначителни, особено при внос с произход от развиващи се страни, както и че е уместно да се дефинират тези критерии; като има предвид, че когато следва да

бъдат наложени мерки, е необходимо да се гарантира прекратяването на разследванията и да се определи, че мерките следва да бъдат на по-малка стойност от размера на изравнителните субсидии, ако тази по-малка стойност би отстранила вредата, както и да се определи методът на изчисляване на нивото на мерките в случаите на селекция;

(21) като има предвид, че е необходимо да се предвиди събирането на временните мита със задна дата, ако това се счита за уместно, както и да се дефинират обстоятелствата, които могат да инициират въвеждането на митата със задна дата, с цел да се избегне възпрепятстването на окончателните мерки, които следва да се прилагат; като има предвид, че също така е необходимо да се предвиди, че митата могат да бъдат прилагани със задна дата при неизпълнение или оттегляне на гаранциите;

(22) като има предвид, че е необходимо да се гарантира, че валидността на мерките ще изтече след пет години, освен ако при прегледа им се установи, че следва да бъдат поддържани; като има предвид, че също така е необходимо да се предвидят, при представени достатъчно доказателства за променени обстоятелства, междинни прегледи или разследвания, за да се определи дали възстановяването на изравнителните мита е оправдано;

(23) като има предвид, че въпреки че Споразумението за субсидиите не съдържа разпоредби относно заобикалянето на изравнителните мерки, съществува вероятност за такова заобикаляне в подобна, ако не и същата, степен както при заобикалянето на антидъмпинговите мерки; като има предвид, че поради това се явява уместно в настоящия регламент да се предвиди разпоредба срещу заобикалянето;

(24) като има предвид, че е уместно да се разреши суспендирането на изравнителните мерки, когато е налице временна промяна в пазарните условия, което прави по-нататъшното прилагане на тези мерки временно нецелесъобразно;

(25) като има предвид, че е необходимо да се предвиди, че спрямо разследвания внос може да се изисква регистрация при внасянето, за да се позволи последващото прилагане на мерки срещу този внос;

(26) като има предвид, че с оглед гарантиране надлежното прилагане на мерките, държавите-членки е необходимо да извършват мониторинг и да докладват на Комисията относно вноса на продукти, които са предмет на разследване или мерки, както и относно размера на митата, който се събира съгласно настоящия регламент;

(27) като има предвид, че е необходимо да се предвидят консултации в рамките на консултативен комитет, които да се провеждат на редовни и определени етапи от разследването; като има предвид, че комитетът следва да се състои от представители на държавите-членки и представител на Комисията като председател;

(28) като има предвид, че е уместно да се предвидят контролни посещения с цел проверка на информацията, която е предоставена за изравнителните субсидии и вредата, като тези посещения зависят, обаче, от получаването на надлежните отговори на въпросници;

(29) като има предвид, че е съществено да се предвиди селекция в случаите, в които броят на страните или сделките е голям, за да се позволи завършването на разследванията в рамките на определените срокове;

(30) като има предвид, че е необходимо, когато страните не си сътрудничат по удовлетворителен начин, да се предвиди възможност за използване на друга информация с

цел доказването на сведения, както и че тази информация може да бъде по-малко благоприятна за страните, в сравнение с тази в случай на сътрудничество;

(31) като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за третирането на поверителна информация, за да не се разгласява служебна или държавна тайна;

(32) като има предвид, че е важно да се предвиди разпоредба за надлежното оповестяване пред страните, които си ползват от право на подобно третиране, на важни факти и съображения, както и че това оповестяване се извършва при надлежното съобразяване с процеса на вземане на решения в Общността, в рамките на период, който позволява на страните да защитят интересите си;

(33) като има предвид, че е разумно да се предвиди административна система, в рамките на която могат да бъдат представяни аргументи за това, дали мерките са в интерес на Общността, включително в интерес на потребителите, както и да се определят сроковете, в рамките на които тази информация следва да бъде представена, и правата на съответните страни относно разкриването ѝ;

(34) като има предвид, че с цел поддържане на баланса между правата и задълженията, които Споразумението за субсидиите се е стремяло да постигне, е важно, при прилагането на правилата на Споразумението, Общността да се съобрази с тяхното тълкуване от страна на основните си търговски партньори, както това е отразено в законодателството или е установено в практиката;

(35) като има предвид, че с Регламент (ЕО) № 3284/94 от 22 декември 1994 г. относно защитата срещу субсидирания внос от страни, които не са членки на Европейската общност¹, Съветът замени Регламент (ЕИО) № 2423/88 и създаде нова обща система за защита срещу субсидирания внос от страни, които не са членки на Европейската общност;

(36) като има предвид, че редакционните недостатъци станаха очевидни след публикуването на Регламент (ЕО) № 3284/94; като има предвид още повече, че Регламентът вече е бил изменен;

(37) като има предвид, че в интерес на яснота, прозрачност и правна сигурност, този регламент следва да бъде отменен и заменен, без да се накърняват вече образуваните производства по изравнителни мита съгласно този регламент или съгласно Регламент (ЕИО) № 2423/88,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Принципи

1. Изравнително мито може да бъде налагано с цел компенсиране на всяка субсидия, която е била предоставена пряко или косвено за производството, износа или транспорта на продукт, чието освобождаване за свободно обращение в Общността причинява вреда.

¹ ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 22. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1252/95 (ОВ L 122, 2.6.1995 г., стр. 2).

2. За целите на настоящия регламент, продуктът се счита за субсидиран, ако се ползва от изравнителна субсидия по смисъла на членове 2 и 3.

3. Тази субсидия може да бъде предоставяна от правителството на страната на произход на внасяния продукт или от правителството на страна посредник, от която продуктът се изнася за Общността, обозначава се за целите на настоящия регламент като „страната на износ“.

За целите на настоящия регламент, понятието „правителство“ се дефинира като всеки държавен или публичен орган на територията на страната на произход или износ.

4. Независимо от параграфи 1, 2 и 3, когато продуктите не се внасят директно от страната на произход, но се изнасят за Общността от страна посредник, разпоредбите на настоящия регламент се прилагат изцяло, както и когато е уместно сделката или сделките се считат като състояли се между страната по произхода и Общността.

5. За целите на настоящия регламент, понятието „подобен продукт“ се тълкува като продукт, който е идентичен, тоест подобен във всички отношения на въпросния продукт, или при липсата на такъв продукт, на друг продукт, който въпреки че не е подобен във всички отношения, притежава характеристики, които наподобяват в много голяма степен тези на въпросния продукт.

Член 2

Определение за субсидия

Счита се, че е налице субсидия, ако:

1. а) е налице финансово участие от страна на правителството в страната по произхода или износа, т.е. когато:

i) правителствената практика включва директен трансфер на средства (например безвъзмездни помощи, заеми, вливане на капитал), потенциални директни трансфери на средства или пасиви (например гаранции по заеми);

ii) правителството се е отказало или не е събрало приходи, които обичайно са дължими (например фискални стимули като данъчни кредити); по отношение на това, освобождаването на изнасяния продукт от мита или данъци, с които се облага подобния продукт, когато е предназначен за местно потребление, или опрощаването на тези мита или данъци до стойност, която не превишава фактически начислената стойност, не се счита за субсидия, ако освобождаването е предоставено в съответствие с разпоредбите на приложения I- III;

iii) правителството предоставя стоки или услуги, които не принадлежат към общата инфраструктура, или купува стоки;

iv) правителството:

- извършва плащания към финансиращ механизъм,

или

- възлага или насочва частен орган да изпълнява една или повече от функциите, разяснени в i), ii) и iii), което обичайно би било отговорност на правителството, както и практиката по никакъв начин не се отличава от практиките, които обичайно се следват от правителствата;

или

б) е налице каквато и да е форма на доход или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ 1994; и

2. посредством нея е реализирана полза.

Член 3

Изравнителни субсидии

1. Субсидиите са предмет на изравнителни мерки, единствено ако са специфични по смисъла на параграфи 2, 3 и 4.

2. С цел да се определи дали една субсидия е специфична за дадено предприятие, индустрия или група от предприятия или индустрии (наричани по-долу „определени предприятия“) в рамките на компетенциите на предоставящия орган, се прилагат следните принципи:

а) субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което функционира предоставящият орган, изрично ограничат достъпа до субсидията до определени предприятия;

б) субсидията не е специфична, ако предоставящият орган определи, или в законодателството, съгласно което функционира предоставящият орган, са определени обективни критерии или условия за правото на получаване на субсидията и за нейния размер, доколкото правото на получаване е автоматично и критериите и условията се съблюдават стриктно.

За целите на настоящия член, обективни критерии или условия са критериите или условията, които са неутрални, не са в полза на определени предприятия за сметка на други, както и които имат икономически характер и се прилагат хоризонтално, като например брой работници или служители или мащаб на предприятията.

За да могат да бъдат контролирани, критериите или условията трябва да бъдат ясно определени в закон, подзакон или друг официален документ;

в) ако, независимо от всяка проява на неспецифичност, което произлиза от прилагането на установените в букви а) и б) принципи, са налице причини да се счита, че субсидията може в действителност да е специфична, могат да бъдат взети предвид и други фактори. Тези фактори са: използването на програма за субсидиране от страна на ограничен брой предприятия; преобладаващото използване от страна на определени предприятия; предоставянето на непропорционално голяма по размер субсидия на определени предприятия; както и начинът, по който се извършва преценката от предоставящия орган при вземането на решение за предоставяне на субсидия. В тази връзка, се взема предвид информацията за честотата, с която се отказват или одобряват исканията за субсидии, както и мотивите за съответните решения.

При прилагането на първата алинея се взема под внимание степента на диверсификацията на икономическите дейности в рамките на компетенциите на предоставящия орган, както и периода, в който функционира програмата за субсидиране.

3. Субсидията, която е ограничена до определени предприятия, разположени в даден географски регион, е специфична в рамките на компетенциите на предоставящия орган. Определянето или промяната на общо приложимите данъчни ставки от всички нива на правителството, които имат правомощия за това, не се считат за специфична субсидия по смисъла на настоящия регламент.

4. Независимо от параграфи 2 и 3, следните субсидии се считат за специфични:

а) субсидии, които зависят, по закон или фактически, изключително или като едно от няколко други условия от извършването на износа, включително примерно изброените в приложение I.

Субсидиите се считат за фактически зависими от извършването на износа, когато фактите показват, че предоставянето на субсидията, без да е обвързано юридически с осъществяването на износа, е фактически обвързано с действителното или очакваното изнасяне или постъпленията от износа. За наличието на експортна субсидия по смисъла на тази разпоредба не може да се съди единствено благодарение на факта, че субсидията е предоставена на предприятия, които изнасят;

б) субсидии, които зависят изключително или като едно от няколко други условия от доминиращото използване на местни стоки пред вносни стоки.

5. Всяко констатиране на специфичност съгласно разпоредбите на настоящия член се обосновава ясно с помощта на преки доказателства.

Член 4

Неизравнителни субсидии

1. Следните субсидии не са предмет на изравнителни мерки:

а) субсидии, които не са специфични по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3;

б) субсидии, които са специфични по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3, но които изпълняват условията, предвидени в параграфи 2, 3 или 4 от този член;

в) елементът на субсидия, който може да съществува в някоя от мерките, изброени в приложение IV.

2. Субсидиите за изследователски дейности, които се провеждат от фирми, или от висши учебни или изследователски заведения на договорна основа с фирми, не са предмет на изравнителни мерки, ако субсидиите не покриват повече от 75 % от разходите на индустриално изследване или 50 % от разходите на дейност за пред-конкурентно развитие, както и ако тези субсидии са ограничени изключително до:

а) разходи за персонал (изследователи, технически специалисти и друг обслужващ персонал, зает специално за изследователската дейност);

б) разходи за инструменти, оборудване, земя и сгради, които се използват изключително и постоянно (с изключение, когато са предоставени на търговска основа) за изследователската дейност;

в) разходи за консултантски и подобни услуги, които се използват изключително за изследователската дейност, включително чужди изследвания, технически знания, патенти, и други;

г) допълнителни режимни разходи, които са възникнали като пряк резултат от изследователската дейност;

д) други текущи разходи (като разходи за материали, консумативи и подобни), които са възникнали като пряк резултат от изследователската дейност.

Първата алинея не се прилага за граждански самолети (както са дефинирани в Споразумението от 1979 г. относно търговията със самолети, както е изменено, или във всяко по-късно споразумение, което изменя или заменя това споразумение).

За целите на първата алинея:

а) допустимите нива на неизравнителна субсидия се определят чрез позоваване на общите приемливи разходи, които са възникнали по време на даден проект.

В случай на програми, които са обхващали както „индустриално изследване“, така и „дейност за пред-конкурентно развитие“, допустимото ниво на неизравнителна субсидия не превишава средния размер на допустимите нива на неизравнителна субсидия, които са приложими за горните две категории, изчислени на базата на всички приемливи разходи, както са определени в букви а)- д) от първата алинея;

б) понятието „индустриално изследване“ означава планирано проучване или сериозно изследване, което цели откриването на нови знания, с идеята че тези знания могат да бъдат полезни при разработването на нови продукти, процеси или услуги или при осъществяването на значително подобрене на съществуващите продукти, процеси или услуги;

в) понятието „дейност за пред-конкурентно развитие“ означава трансформиране на откритията на индустриалното изследване в план, схема или дизайн за нови, модифицирани или подобрени продукти, процеси или услуги, независимо от това дали са предназначени за продажба или използване, включително създаването на първи прототип, който би могъл да не позволява използването им с търговска цел. Освен това, то може да обхваща концептуално формулиране и дизайн на алтернативни продукти, процеси или услуги, както и първоначална демонстрация или пилотни проекти, при условие че тези проекти не могат да бъдат трансформирани или използвани в индустрията или търговията. Понятието не включва рутинните или периодичните изменения на съществуващи продукти, производствени линии, производствени процеси и услуги, както и други текущи операции, дори и когато тези изменения се изразяват в подобрения.

3. Субсидиите за изостанали региони на територията на страната по произход и/или износ, които се предоставят в рамките на обща програма за регионално развитие, и които не са специфични, ако установените в член 3, параграфи 2 и 3 критерии са приложени по отношение на всеки регион с право на получаване, не са предмет на изравнителни мерки, при условие че:

а) всеки изостанал регион принадлежи към ясно обособена географска област с определяема икономическа и административна идентичност;

б) регионът се определя като изостанал на основата на неутрални и обективни критерии, които показват, че затрудненията на региона произтичат от обстоятелства, които не са само временни; тези критерии трябва да бъдат ясно посочени в закон, подзакон или друг официален документ; за да могат да бъдат контролирани;

в) критериите, изложени в буква б), включват оценка на икономическото развитие, която се прави на основата на поне един от следните фактори:

- доход на глава от населението, доход на домакинство или брутен вътрешен продукт на глава от населението, който не трябва да бъде по-висок от 85 % от средния за територията на страната по произхода или износа,

- процент на безработицата, който трябва да бъде поне 110 % от средния за територията на страната по произхода или износа;

измерени за тригодишен период; това измерване, обаче, може да включва и повече фактори.

По смисъла на първата алинея:

а) „обща програма за регионално развитие“ означава, че регионалните програми за субсидиране са част от вътрешно последователна и общо приложима политика за регионално развитие, както и че субсидиите за регионално развитие не са предоставени в изолирани географски точки, които нямат, или фактически нямат влияние върху развитието на даден регион;

б) „неутрални и обективни критерии“ означава критерии, които не облагодетелстват определени региони повече от необходимото за елиминирането или редуцирането на регионалните диспропорции в рамките на политиката за регионално развитие. В тази връзка, програмите за регионално субсидиране включват тавани за размера на субсидията, който може да бъде предоставян за всеки субсидиран проект. Тези тавани трябва да бъдат разграничавани съобразно различните нива на развитие на регионите с право на получаване и трябва да бъдат свързани с инвестиционните разходи или разходите за създаване на работни места. В рамките на тези тавани, разпределението на субсидията е в достатъчно голяма степен, такава че да предотврати предоставянето на непропорционални големи размери на субсидията на определени предприятия.

Тази разпоредба се прилага в светлината на критериите, установени в член 3, параграфи 2 и 3.

4. Субсидиите за насърчаване приспособяването на съществуващите съоръжения към нови екологични изисквания, наложени със закон или/или подзакон нормативен акт, които имат за резултат по-големи ограничения и финансови тежести за предприятията не са предмет на изравнителни мерки, при условие че субсидията:

а) е еднократна, неповтаряща се мярка; и

б) е ограничена до 20 % от стойността на приспособяването; и

в) не покрива разходите за смяна и експлоатация на субсидираната инвестиция, които следва да са изцяло за сметка на предприятията; и

г) е пряко пропорционално свързана с планираното от предприятието намаляване на вредното въздействие и замърсяването на околната среда, както и не покрива всички икономии на производствените разходи, които могат да бъдат постигнати; и

д) е достъпна за всички фирми, които могат да внедрят новото оборудване и/или производствените процеси.

По смисъла на първата алинея понятието „съществуващи съоръжения“ означава съоръжения, които функционират повече от две години към момента, когато се налагат новите екологични изисквания.

Член 5

Изчисляване на размера на изравнителната субсидия

За целите на настоящия регламент размерът на изравнителните субсидии се изчислява чрез ползата за получателя, ако се установи, че такава съществува през разследвания период на субсидиране. Обичайно, този период е последната счетоводна година на получателя, но може да е и всеки друг период, който е не по-кратък от шест месеца преди образуването на разследването, за което има надеждни финансови и други данни.

Член 6

Изчисляване на ползата за получателя

По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

а) предоставянето на капиталово участие от държавата се счита, че не води до полза, освен ако инвестицията може да се разглежда като несъвместима с обичайната инвестиционна практика (включително предоставянето на рисков капитал) на частни инвеститори на територията на страната по произход и/или износ;

б) заем от правителството не се разглежда като водещ до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай, ползата е равна на разликата между тези две стойности;

в) държавна гаранция по заем няма да се разглежда като водеща до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието, получаващо гаранцията, заплаща за гарантирания от правителството заем, и стойността, която би платило за подобен търговски заем без държавна гаранция. В този случай, ползата е равна на разликата между тези две стойности, при съобразяване на евентуалните разлики в таксите;

г) предоставянето на стоки или услуги или закупуването на стоки от правителството не се счита, че води до полза, освен ако предоставянето е извършено срещу по-ниско от адекватното възнаграждение или покупката е извършена срещу по-високо от адекватното възнаграждение. Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от обичайните пазарни условия за въпросния продукт или услуга в страната по предоставяне или покупка (включително цена, качество, наличности, пласмент, транспортиране и други условия на покупката или продажбата).

Член 7

Общи разпоредби за изчисляването

1. Размерът на изравнителните субсидии се определя за единица субсидиран продукт, който се изнася за Общността.

При определянето на размера, следните елементи могат да бъдат извадени от общата субсидия:

- а) всяка такса за кандидатстване или други разходи, необходими за кандидатстване или получаване на субсидията;
- б) експортните такси, митата или другите налози, събирани при износа на продукта за Общността, които са специално предназначени за компенсиране на субсидията.

Когато заинтересованата страна поиска съответното изваждане тя трябва да докаже, че искането е мотивирано.

2. Когато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или транспортираните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията, по подходящ начин, към равнището на производството, продажбите или износа на въпросните продукти през периода на разследването за субсидиране.

3. Когато субсидията може да бъде свързана с настоящото или бъдещото придобиване на дълготрайни активи, размерът на изравнителната субсидия се изчислява чрез разпределянето ѝ за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в съответната индустрия. Така изчисленият размер, който се отнася за периода на разследването, включително размерът, който се формира за дълготрайни активи, придобити преди този период, се разпределя съгласно параграф 2.

Когато активите не подлежат на амортизация, субсидията се изчислява като безлихвен заем и се третира в съответствие с член 6, буква б).

4. Когато субсидията не може да бъде свързана с придобиването на дълготрайни активи, размерът на получената полза през периода на разследването се отнася по правило към този период и се разпределя, както е описано в параграф 2, освен ако не възникнат специфични обстоятелства, които оправдават отнасянето ѝ за друг период.

Член 8

Констатиране на вреда

1. По смисъла на настоящия регламент, понятието „вред“, освен ако не е определено друго, означава съществена вреда за индустрия на Общността, заплахата за съществена вреда на индустрия на Общността или материално възпрепятстване създаването на такава индустрия, и се тълкува в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

2. Констатирането на вреда се базира на неоспорими доказателства и включва обективна оценка на:

а) обема на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Общността за подобни продукти; и

б) последиците от този внос за индустрията на Общността.

3. По отношение на обема на субсидирания внос се взема предвид обстоятелството дали е налице значително увеличение на субсидирания внос, в абсолютно или относително изражение спрямо производството или потреблението в Общността. По отношение на влиянието на субсидирания внос върху цените се взема предвид обстоятелството дали е налице значително подбиване на цената посредством субсидирания внос в сравнение с цената на подобен продукт на индустрията на Общността, или дали този внос оказва по друг начин значителен натиск върху цените или възпрепятства значителното увеличаване на цените, което би настъпило при други обстоятелства. Един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение при вземането на решение.

4. Когато вносът на продукт от повече от една страна е едновременно предмет на разследвания за изравнителни мита, влиянието на този внос се оценява кумулативно, само ако се установи, че:

а) размерът на изравнителните субсидии, определен по отношение на вноса от всяка страна, е по-висок от минималния, както е дефиниран в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка страна не е несъществен; и

б) кумулативната оценка на влиянието на вноса е уместна в светлината на условията за конкуренция между внасяните продукти и условията за конкуренция между внасяните продукти и подобен продукт от Общността.

5. Оценката на влиянието на субсидирания внос върху дадена индустрия на Общността включва оценка на всички релевантни икономически фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на индустрията, включително: факта, че индустрията е все още в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг, значението на размера на изравнителните субсидии, действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Общността; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и по отношение на селското стопанство дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна подкрепа. Този списък не е изчерпателен, както и един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение при вземането на решение.

6. Въз основа на всички релевантни доказателства, представени във връзка с параграф 2, трябва да се докаже, че субсидираният внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-специално, следва да се установи, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 3, имат пряко отношение към влиянието върху индустрията на Общността, както е предвидено в параграф 5, както и че това влияние съществува до степен, която позволява определянето му като съществено.

7. Известните фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на индустрията на Общността, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се приписва на субсидирания внос съгласно параграф 6. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема

и цените на вноса, който не е субсидиран, свиването на търсенето или промените в тенденциите на потреблението, ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета страна и производители в Общността, развитието на технологиите, експортния потенциал и производителността на индустрията на Общността.

8. Влиянието на субсидирания внос се оценява по отношение на производството на подобен продукт на индустрията на Общността, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на такива критерии, като производственият процес, продажбите и печалбите на производителите. Ако това отделно идентифициране на производството не е възможно, влиянието на субсидирания внос се оценява чрез оценка на производството на най-близката група или категория продукти, включваща подобния продукт, за която може да се осигури необходимата информация.

9. Констатирането на заплаха за съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Промяната в обстоятелствата, която би довела до ситуация, при която субсидията би причинила вреда, трябва да е ясно предвидима и непосредствено предстояща.

При констатирането на заплаха за съществена вреда следва да бъдат взети предвид, *inter alia*, такива фактори, като:

- а) характерът на въпросната субсидия или субсидиите и влиянието върху търговията, което може да произтече от тях;
- б) значителният темп на нарастване на субсидирания внос на пазара на Общността, който показва вероятност за съществено увеличаване на вноса;
- в) достатъчно свободният капацитет на износителя или непосредствено предстоящото значително увеличаване на този капацитет, което показва вероятност за съществено увеличаване на субсидирания износ за Общността, като се отчита наличието на други експортни пазари, които могат да поемат всеки допълнителен износ;
- г) осъществяването на вноса по цени, които биха оказали значителен натиск върху цените или биха възпрепятствали увеличаването на цените, което иначе би настъпило, както и биха увеличили по всяка вероятност търсенето на допълнителен внос; и
- д) наличностите от продукта, който е предмет на разследване.

Нито един от упоменатите по-горе фактори няма сам по себе си решаващо значение при вземането на решение, но всички те, взети заедно, следва да водят до заключението, че по-нататъшният субсидиран износ е непосредствено предстоящ, както и че, освен ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 9

Дефиниране на индустрия на Общността

1. За целите на настоящия регламент, понятието „индустрия на Общността“ се тълкува като съвкупност от производителите на подобните продукти в Общността или тези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял, както е дефинирано в член 10, параграф 8, от общото производство на тези продукти в Общността, с изключение:

а) когато производителите са свързани лица с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, понятието „индустрия на Общността“ може да бъде тълкувано като останалата част от производителите;

б) при извънредни обстоятелства, територията на Общността може да се раздели по отношение на въпросното производство на два или повече конкурентни пазара, като производителите в рамките на всеки пазар се считат като отделна индустрия, ако:

i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялото или почти цялото си производство на въпросния продукт на този пазар, и

ii) търсенето на този пазар не се покрива в значителна степен от производителите на въпросния продукт, които са установени в други региони на Общността.

При тези обстоятелства може да бъде установено наличието на вреда, дори и когато съществен дял от общата индустрия на Общността не е засегнат, ако е налице концентрация на субсидиран внос на този изолиран пазар и ако субсидираният внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство в рамките на този пазар.

2. За целите на параграф 1, производителите се считат за свързани лица с износителите или вносителите, само ако:

а) един от тях пряко или косвено контролира другите; или

б) двама от тях пряко или косвено се контролират от трето лице; или

в) заедно контролират пряко или косвено трето лице, ако има основания да се счита или има основания за съмнение, че въз основа на тази свързаност въпросният производител има различно поведение в сравнение с производителите, които не са свързани лица.

За целите на настоящия параграф, дадено лице се счита, че контролира друго лице, когато първото е в позиция да упражнява, на правна или оперативна основа, принуда или да дава нареждания на последното.

3. Когато производителите от определен регион се тълкуват като индустрия на Общността, на износителите или правителството, което предоставя изравнителните субсидии, се дава възможност да предложат гаранции съгласно член 13 по отношение на въпросния регион. В тези случаи, при оценяване интереса на Общността от мерките, специално се отчита интересът на региона. Ако своевременно не бъде предложена адекватна гаранция или се стигне до ситуациите, изложени в член 13, параграфи 9 и 10, може да бъде наложено временно или окончателно изравнително мито по отношение на Общността като цяло. В тези случаи, митата могат да бъдат ограничени до определени производители или износители, ако това е възможно.

4. Разпоредбите на член 8, параграф 8 се прилагат по отношение на настоящия член.

Член 10

Образуване на процедура

1. С изключение на предвиденото в параграф 10, процедурата по разследване за констатиране съществуването, степента и влиянието на субсидия, за която се твърди, се

образува въз основа на писмена жалба от което и да е физическо или юридическо лице или сдружение, което не е правен субект, действащо от името на индустрия на Общността.

Жалбата може да бъде представена на Комисията или на държава-членка, като последната я препраща на Комисията. Комисията изпраща на държавите-членки копие от всяка жалба, която получава. Жалбата се счита за подадена на първия работен ден след нейното изпращане на Комисията с препоръчана поща или издаването на разписка за получаване от Комисията.

Когато, при липсата на каквато и да е жалба, държавата-членка разполага с достатъчно доказателства за субсидиране и за вреда на индустрия на Общността в резултат на това субсидиране, тя незабавно предава тези доказателства на Комисията.

2. Упоменатата в параграф 1 жалба съдържа достатъчно доказателства за съществуването на изравнителни субсидии (включително, ако е възможно, за техния размер), вреда и причинна връзка между субсидирания внос и вредата, за които се твърди. Жалбата съдържа такава информация, с която жалбоподателят обичайно разполага относно следното:

а) самоличността на жалбоподателя и описание на обема и стойността на неговото производство на подобния продукт в Общността. Когато се подава писмена жалба от името на индустрия на Общността, в жалбата се посочва индустрията, от името на която тя се подава, посредством списък с всички познати производители на подобния продукт в Общността (или сдружения на производители на подобния продукт в Общността), както и до степента, до която е възможно, описание на обема и стойността на производството на подобния продукт в Общността, което се пада на тези производители;

б) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, страната или страните по произход и/или износ, идентичността на всеки известен износител или чуждестранен производител, както и списък на известните лица, които внасят въпросния продукт;

в) доказателства по отношение на съществуването, размера, характера и дали въпросните субсидии са изравнителни или неизравнителни;

г) информация за промени в обема на вноса, за който се твърди, че е субсидиран, за влиянието на този внос върху цените на подобния продукт на пазара на Общността и последиците от вноса за индустрията на Общността, както е доказано чрез съответните фактори и показатели по отношение на състоянието на индустрията на Общността, като изброените в член 8, параграфи 3 и 5.

3. Комисията оценява, доколкото е възможно, точността и адекватността на представените в жалбата доказателства, за да констатира дали са налице достатъчно доказателства за мотивиране образуването на процедура по разследване.

4. Процедурата по разследване може да се образува, за да се установи дали субсидиите са „специфични“, както се твърди, по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3.

5. Процедурата по разследване може да се образува и по отношение на субсидии, които не са изравнителни съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4, за да се установи дали определените в тези параграфи условия са изпълнени.

6. Ако субсидията е предоставена в рамките на програма за субсидиране, която преди прилагането ѝ е нотифицирана пред Комитета на СТО по субсидиите и изравнителните мерки в съответствие с член 8 от Споразумението за субсидиите, както и по отношение на която Комитетът не е установил нарушаване на съответните условия, определени в член 8 от Споразумението за субсидиите, процедура по разследване не се образува по отношение на предоставената в рамките на тази програма субсидия, доколкото от компетентния орган на СТО за разрешаване на спорове или чрез арбитражна процедура, както е предвидено в член 8, параграф 5 от Споразумението за субсидиите, не се установи нарушаване на член 8 от Споразумението за субсидиите.

7. Процедурата по разследване може да се образува и по отношение на изброените в приложение IV мерки, до степента, до която те съдържат елемент на субсидия, както е дефинирано в член 2, за да се установи дали въпросните мерки съответстват изцяло на разпоредбите на това приложение.

8. Процедурата по разследване съгласно параграф 1 се образува само, когато е проверено, в каква степен жалбата се поддържа или отхвърля от производителите на подобния продукт в Общността, както и въз основа на това е установено, че жалбата е подадена от индустрията на Общността или от нейно име. Жалбата се счита, че е подадена от индустрията на Общността или от нейно име, ако е подкрепена от тези производители в Общността, чието съвкупно производство съставлява над 50 % от общото производство на подобния продукт, произведен от този дял на индустрията на Общността, който подкрепя или отхвърля жалбата. Процедурата по разследване не се образува, обаче, когато на производителите в Общността, които изрично подкрепят жалбата, е под 25 % от общото производство на подобния продукт, произведен от индустрията на Общността.

9. Освен ако не е взето решение за образуване на процедура по разследване, органите избягват всяко публично оповестяване на жалбата, с която се иска образуването на процедура по разследване. Възможно най-бързо след получаването на надлежно документираната жалба съгласно настоящия член и при всички случаи преди образуването на процедурата по разследване, Комисията нотифицира страната по произход и/или износ, която бива поканена за консултации с цел да се изясни ситуацията по отношение на упоменатите в параграф 2 въпроси, както и да се постигне взаимно приемливо решение.

10. Ако, при наличието на специфични обстоятелства, Комисията реши да образува процедура по разследване без да е получила писмена жалба от индустрията на Общността или от нейно име за образуването на такава процедура, това се извършва на базата на достатъчно доказателства за съществуването на изравнителни субсидии, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, за да се мотивира образуването на процедурата.

11. Доказателствата както за субсидиите, така и за вредата, се вземат предвид едновременно при решението за образуване на процедура по разследване. Ако няма достатъчно доказателства за изравнителните субсидии или вредата, които да мотивират по-нататъшното разглеждане на случая, жалбата се отхвърля. Срещу страните, чийто внос представлява пазарен дял под 1 %, не се образуват производства, освен ако на тези страни кумулативно се падат 3 % или повече от потреблението в Общността.

12. Жалбата може да бъде оттеглена преди образуването на процедурата, в който случай се счита за неподадена.

13. Когато, след провеждането на консултации, е очевидно, че са налице достатъчно доказателства за мотивиране образуването на производство, Комисията прави това в рамките на 45 дни от подаването на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейските общности*. Когато не са представени достатъчно доказателства, жалбоподателят бива информиран за това, след провеждането на консултации, в рамките на 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.

14. В известието за образуване на производство Комисията съобщава за образуването на процедурата по разследване, посочва съответния продукт и съответните страни, дава резюме на получената информация, както и предвижда, че всяка релевантна информация следва да бъде предавана на Комисията; в известието се излагат сроковете, в рамките на които заинтересованите страни могат да се явят, да изложат вижданията си в писмена форма и да предоставят информация, ако тези виждания и информация следва да бъдат взети предвид по време на разследването; в известието се излага и срокът, в рамките на който заинтересованите страни могат да кандидатстват за изслушване пред Комисията в съответствие с член 11, параграф 5.

15. Комисията уведомява износителите, вносителите и представителните сдружения на вносителите или износителите, за които ѝ е известно, че са заинтересовани, както и страната по произход и/или износ и жалбоподателите за образуването на производствата, предоставя, при надлежна защита на поверителната информация, пълния текст на упоменатата в параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на страната по произход и/или износ, както и го предоставя, при поискване, на други заинтересовани страни. Когато броят на съответните износители е особено голям, пълният текст на писмената жалба може, вместо това, да бъде предоставен само на органите на страната по произход и/или износ или на съответното търговско сдружение.

16. Разследването на изравнително мито не възпрепятства процедурите по митническото оформяне.

Член 11

Разследване

1. След образуването на производството, Комисията, като действа в сътрудничество с държавите-членки, започва разследване на общностно ниво. Това разследване обхваща както субсидирането, така и вредата, които биват разследвани едновременно. За целите на представителната констатация, периодът на разследването се определя, по отношение на субсидирането, така че обичайно да обхваща предвидения в член 5 период на разследване. Информацията, която се отнася за период, който е след периода на разследването, обичайно не се взема предвид.

2. На страните, които получават използваните в разследването на изравнително мито въпросници, се дават поне 30 дни за отговор. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросника, при което се изхожда от това, че въпросникът е получен една седмица след деня, на който е изпратен на отговарящия или е предаден на съответния дипломатически представител на страната по произход и/или износ. Срокът от 30 дни може да бъде удължен при надлежното съобразяване със сроковете на разследването, доколкото страната мотивира по подходящ начин това удължаване с наличието на особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите-членки да предоставят информация и последните предприемат всички необходими стъпки, за да отговорят на тези искания. Те изпращат на Комисията исканата информация, заедно с резултатите от всички извършени прегледи, проверки или разследвания. Когато тази информация е от общ интерес или когато нейното предаване е поискано от държава-членка, Комисията препраща информацията на държавата-членка, при условие че не е поверителна; при поверителна информация, Комисията препраща резюме, което не е поверително.

4. Комисията може да поиска от държавите-членки да извършат всички необходими проверки и прегледи, особено сред вносителите, търговците и производителите в Общността, както и да извършат разследвания в трети страни, при условие че заинтересованите предприятия дадат съгласието си и правителството на въпросната страна е било официално нотифицирано и не възразява срещу това. Държавите-членки предприемат всички необходими стъпки, за да отговорят на тези искания от Комисията. Служителите на Комисията имат правомощия, ако Комисията или държава-членка поиска това, да помагат на служителите на държавите-членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са се явили в съответствие с член 10, параграф 14, биват изслушвани, ако са подали, в рамките на срока, определен в публикуваното в *Официален вестник на Европейските общности* известие, писмено искане за изслушване, което показва, че те са заинтересована страна, която има вероятност да бъде засегната от резултата на производството, както и че са налице конкретни причини, поради които те би следвало да бъдат изслушани.

6. При поискване, на вносителите, износителите и жалбоподателите, които са се явили в съответствие с член 10, параграф 14, както и на правителството на страната по произход и/или износ се дават възможности да се срещнат със страните, които имат противоположни интереси, така че да могат да бъдат представени противоположните мнения и контрааргументите. Предоставянето на тези възможности трябва да се съобразява с необходимостта от запазване на поверителността и със съгласието на страните. Която и да е страна не е задължена да присъства на такава среща, както и невъзможността да направи това не е в ущърб на страната по отношение на конкретния случай. Устната информация, която се предоставя съгласно настоящия параграф, се взема предвид от Комисията, доколкото бъде потвърдена впоследствие в писмена форма.

7. При писмено искане, жалбоподателите, правителството на страната по произхода и/или износа, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, потребителите и потребителските организации, които са се явили в съответствие с член 10, параграф 14, могат да извършват преглед на цялата информация, предоставена на Комисията от която и да е страна по разследването, с изключение на подготвените от органите на Комисията или държавите-членки вътрешни документи, доколкото тази информация е релевантна за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 29 и се използва в разследването. Тези страни могат да дават отговор по информацията и техните коментари се вземат предвид, когато са достатъчно мотивирани.

8. С изключение на предвидените в член 28 обстоятелства, информацията, която е предоставена от заинтересованите страни, и на която се базират констатациите, се проверява за точност, доколкото е възможно.

9. За производствата, образувани съгласно член 10, параграф 13, разследването се приключва в рамките на една година, когато това е възможно. Във всеки случай, тези

разследвания се приключват в рамките на 13 месеца от образуването им, в съответствие с констатациите, направени съгласно член 13 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 15 за окончателните мерки.

10. По време на разследването, Комисията предоставя на страната по произход и/или износ разумна възможност да продължи консултациите, за да изясни фактическата ситуация и да постигне взаимно приемливо решение.

Член 12

Временни мерки

1. Временни мита могат да бъдат въведени, ако:

а) производствата са образувани в съответствие с член 10;

б) е публикувано известие за това, както и на заинтересованите страни са дадени адекватни възможности да предоставят информация и да дадат коментари в съответствие с член 10, параграф 14;

в) предварително е констатирано, че внасяният продукт се възползва от изравнителни субсидии и посредством това е налице вреда за индустрия на Общността; и

г) интересът на Общността изисква интервенция за предотвратяването на тази вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни и не по-късно от девет месеца след образуването на производствата.

Размерът на временното изравнително мито не надвишава общия размер на изравнителните субсидии, който е предварително констатиран, но би следвало да бъде по-малък от общия размер, ако по-малкото по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността.

2. Временните мита се въвеждат под формата на гаранция и освобождаването на съответните продукти за свободно обращение в Общността се извършва в зависимост от предоставянето на такава гаранция.

3. Комисията предприема временни мерки след провеждането на консултации, или в случаи на изключителна неотложност, след като информира държавите-членки. В последния случай, консултациите се провеждат най-късно 10 дни след нотифицирането на държавите-членки за предприетите от Комисията мерки.

4. Когато държава-членка поиска незабавна интервенция от Комисията, и когато са изпълнени условията на първата и втората алинеи от параграф 1, Комисията, в рамките на максимум пет работни дни от получаването на искането, взема решение за това, дали да бъде наложено временно изравнително мито.

5. Комисията незабавно уведомява Съвета и държавите-членки за всяко решение, което е взето съгласно параграфи 1- 4. Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение.

6. Временните изравнителни мита се налагат за максимален период от четири месеца.

Член 13

Гаранции

1. Разследванията могат да бъдат прекратени без въвеждането на временни или окончателни мита при получаването на удовлетворителни доброволни гаранции, съгласно които:

а) страната по произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу ефектите от нея; или

б) всеки износител се ангажира да ревизира цените си или да прекрати износа за въпросната зона за времето, през което този износ се възползва от изравнителни субсидии, така че Комисията, след провеждането на консултации, да е убедена, че е отстранен увреждащият ефект на субсидиите. Увеличенията на цените съгласно тези гаранции няма да бъдат по-големи от необходимото за компенсиране размера на изравнителните субсидии, както и следва да бъдат по-малки от размера на изравнителните субсидии, ако тези увеличения биха били адекватни, за да се отстрани вредата за индустрията на Общността.

2. Комисията може да предлага гаранции, но никоя страна или износител не са задължени да дават такива гаранции. Фактът, че страните или износителите не предлагат такива гаранции или не примат поканата да направят това, по никакъв начин не повлиява разглеждането на случая. Може, обаче, да бъде констатирано, че опасността от причиняването на вреда е по-вероятна, ако субсидираният внос продължи. Гаранциите се изискват или приемат от страните или износителите само, когато е налице предварителна констатация за субсидиране и вреда, причинена от това субсидиране. Освен при извънредни обстоятелства, гаранциите не могат да бъдат предлагани след края на периода, в който могат да бъдат направени бележките съгласно член 30, параграф 5.

3. Предложените гаранции могат и да не се приемат, ако тяхното приемане се счита за неосъществимо, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям, или по други причини, включително свързани с общата политика. На съответният износител и/или страната по произход и/или износ могат да бъдат предоставени мотивите, с които се предлага да се отхвърли предложението за гаранция, както и може да се предостави възможност за коментари по тях. Мотивите за отхвърлянето се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят версия на тази гаранция, която не е поверителна, така че тя да може да бъде предоставена на заинтересованите страни по разследването.

5. Когато гаранциите са приети след консултации, и когато няма повдигнато възражение в рамките на Консултативния комитет, разследването се прекратява. Във всички други случаи, Комисията незабавно предоставя на Съвета доклад за резултатите от консултациите, заедно с предложение за прекратяване на разследването. Разследването се счита за прекратено, ако в рамките на един месец Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, не е взел друго решение.

6. Ако гаранциите са приети, разследването на субсидирането и вредата обичайно се приключва. В този случай, ако е налице констатация за липса на субсидиране или вреда, гаранцията автоматично губи сила, с изключение на случаите, в които тази констатация се

дължи в голямата си част на съществуването на гаранция. В тези случаи може да бъде изисквано запазването на гаранцията за разумен период от време. В случай, че е налице констатация за наличието на субсидиране или вреда, гаранцията продължава да бъде в сила в съответствие с условията си и разпоредбите на настоящия регламент.

7. Комисията изиска от всяка страна или износител, чиито гаранции са приети, да предоставя периодично информация относно изпълнението на тези гаранции, както и да разрешава проверка на съответните данни. Неспазването на тези изисквания съставлява неизпълнение на гаранцията.

8. Когато гаранциите са приети от определени износители в хода на разследването, те се считат, за целите на членове 18, 19, 20 и 22, за влизащи в сила от датата, на която е приключило разследването за страната по произход и/или износ.

9. При неизпълнение или оттегляне на гаранциите от която и да е страна се налага окончателно мито в съответствие с член 15, въз основа на фактите, установени в контекста на разследването, което е довело до гаранцията, доколкото това разследване е приключило с окончателно решение за субсидията и вредата, както и на съответния износител или страната на произход и/или износ е дадена възможност да представят коментари, освен в случай на оттегляне на гаранцията от износителя или от тази страна.

10. След провеждането на консултации може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 12, въз основа на наличната най-показателна информация, когато има основание да се счита, че гаранцията не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, което е довело до гаранцията, не е приключило.

Член 14

Прекратяване без мерки

1. Ако жалбата е оттеглена, производството може да бъде прекратено, освен ако това оттегляне не би било в интерес на Общността.

2. Когато след провеждането на консултации се установи, че защитните мерки са излишни, и не е повдигнато възражение в рамките на Консултативния комитет, разследването или производството се прекратява. Във всички други случаи, Комисията незабавно предоставя на Съвета доклад за резултатите от консултациите, заедно с предложение за прекратяване на разследването. Разследването се счита за прекратено, ако Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, не е взел друго решение в рамките на един месец.

3. Производството се прекратява незабавно, когато е констатирано, че размерът на изравнителните субсидии е *de minimis* по смисъла на параграф 5, или когато действителният или потенциалният обем на субсидирания внос или вредата са незначителни.

4. По отношение на образуваното съгласно член 10, параграф 13 производство, вредата се счита обичайно за незначителна, когато пазарният дял на вноса е по-малък от размерите, изложени в член 10, параграф 11. По отношение на разследванията относно вноса от развиващи се страни, обемът на субсидирания внос също се счита за незначителен, ако представлява по-малко от 4 % от общия внос на подобния продукт в Общността, освен ако на вноса от развиващите се страни, чиито индивидуални дялове от общия внос

представляват по-малко от 4 %, съвкупно се пада повече от 9 % от общия внос на подобния продукт в Общността.

5. Размерът на изравнителните субсидии се счита за *de minimis*, ако е по-малък от 1 % *ad valorem*, с изключение:

а) по отношение на разследвания относно внос от развиващи се страни, когато пределната стойност *de minimis* е 2 % *ad valorem*, и

б) за тези развиващи се страни, които са членове на СТО и са упоменати в приложение VII към Споразумението за субсидиите, както и за развиващи се страни, членки на СТО, които изцяло са премахнали експортните субсидии, както е дефинирано в член 3, параграф 4, буква а) от настоящия регламент, когато пределната стойност *de minimis* на субсидията е 3 % *ad valorem*; когато прилагането на тази разпоредба зависи от премахването на експортните субсидии, тя се прилага от датата, на която премахването на експортните субсидии е нотифицирано пред Комитета на СТО по субсидиите и изравнителните мерки, и за такъв период, докато експортните субсидии не бъдат предоставяни от въпросните развиващи се страни; действието на тази разпоредба изтича след осем години от датата на влизане в сила на Споразумението за СТО,

при условие че, когато размерът на изравнителните субсидии е под съответното ниво *de minimis* за отделните износители, се прекратява само разследването и износителите остават предмет на производствата и могат да бъдат отново разследвани при всеки последващ преглед, извършван за съответната страна съгласно членове 18 и 19.

Член 15

Въвеждане на окончателни мита

1. Когато окончателно констатираните фактически обстоятелства показват съществуването на изравнителни субсидии и вреда, причинена от тях, както и когато интересът на Общността изисква интервенция в съответствие с член 31, Съветът, като действа с просто мнозинство по предложение, представено от Комисията, и след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет, налага окончателно изравнително мито, освен ако субсидията или субсидиите не бъдат оттеглени или е доказано, че съответните износители не реализират повече полза от субсидиите. Когато са в сила временни мита, предложението за окончателни мерки се представя на Съвета не по-късно от един месец преди изтичането на валидността на тези мита. Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на изравнителните субсидии, за които е установено съгласно настоящия регламент, че износителите реализират полза от тях, но би следвало да бъде по-малък от общия размер на изравнителните субсидии, ако това по-малко по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата на индустрията на Общността.

2. Изравнително мито се налага, в подходящи размери и на недискриминационна основа, върху вноса на продукт, независимо от произхода му, за който е констатирано, че реализира полза от изравнителни субсидии, които причиняват вреда, с изключение на внос от страни, от които са приети гаранции съгласно условията на настоящия регламент. В разпоредбата за въвеждане на митото се определя митото за всеки доставчик или, ако това е неуместно, за съответната страна-доставчик.

3. Когато Комисията е ограничила разследването в съответствие с член 27, всяко изравнително мито, което се прилага за внос от износители или производители, които са се явили в съответствие с член 27, но не са били включени в разследването, не надвишава средно претегления размер на изравнителните субсидии, определен за включените в селекцията страни. За целите на настоящия параграф, Комисията не взема под внимание всички нулеви и *de minimis* размери на изравнителни субсидии, както и размерите на изравнителните субсидии, определени при обстоятелствата, упоменати в член 28. Индивидуални мита се прилагат за внос от всеки износител или производител, за когото е изчислен индивидуален размер на субсидиране, както е предвидено в член 27.

Член 16

Обратна сила

1. Временните мерки и окончателните изравнителни мита се прилагат само за продукти, които влизат в свободно обращение след момента, към който взетата съгласно член 12, параграф 1 или съответно член 15, параграф 1 мярка влиза в сила, съгласно условията на изложените в настоящия регламент изключения.

2. Когато се прилага временно мито и окончателно констатираните фактически обстоятелства показват съществуването на изравнителни субсидии и вреда, Съветът взема решение, независимо от това дали следва да бъде наложено окончателно изравнително мито, каква част от временното мито следва да бъде окончателно събрана. За тази цел, понятието „вред“ не включва значителното възпрепятстване на създаването на индустрия на Общността, както и заплахата от значителна вреда, с изключение, когато е констатирано, че без временните мерки би възникнала значителна вреда. Във всички други случаи на такава заплахата или възпрепятстване, всички временни размери се опрощават и окончателните мита могат да бъдат наложени единствено от датата, на която окончателно е констатирано съществуването на заплахата или значително възпрепятстване.

3. Ако окончателното изравнително мито е по-голямо от временното мито, разликата не се събира. Ако окончателното мито е по-малко от временното мито, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се потвърждава.

4. Окончателното изравнително мито може да бъде наложено за продукти, които са внесени за потребление не по-късно от 90 дни преди датата на прилагането на временни мерки, но не и преди датата на образуването на процедура по разследване, при условие че вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5, на заинтересованите вносители е дадена възможност от Комисията да представят коментари, и:

а) са налице критични обстоятелства, при които по отношение на въпросния субсидиран продукт, трудно поправима вреда се причинява от масов внос в относително кратък период от време на продукт, който реализира полза от изравнителни субсидии при условията на настоящия регламент;

и

б) се счита за необходимо, за да се изключи повтарянето на вредата, изравнителните мита за този внос да се определят със задна дата.

5. В случаите на неизпълнение или оттегляне на гаранциите могат да бъдат въвеждани окончателни мита за стоки, които са внесени за свободно обращение не по-късно от 90 дни преди прилагането на временните мерки, доколкото вносът е регистриран в

съответствие с член 24, параграф 5 и всяко такова определяне със задна дата не се прилага за внос преди изпълнението или оттеглянето на гаранцията.

Член 17

Срок на действие

Изравнителната мярка е в сила само в степента и за времето, които са необходими, за да се противодейства на изравнителните субсидии, които причиняват вреда.

Член 18

Прегледи при изтичането на срока на действие

1. Срокът на действие на окончателна изравнителна мярка изтича пет години след въвеждането ѝ или пет години от датата на последния преглед, който обхваща както субсидирането, така и вредата, освен ако при прегледа се установи, че изтичането на срока по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и на вредата. Прегледът при изтичането на срока се иницира от Комисията или по искане, което е направено от производителите в Общността или от тяхно името, и мярката остава в сила в зависимост от резултата на този преглед.
2. Прегледът при изтичането на срока се иницира, ако в искането се съдържат достатъчно доказателства за това, че изтичането на срока на мерките по всяка вероятност би имало за резултат продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата. Тази вероятност може например да бъде показана чрез доказателства за продължаващото субсидиране и вредата или доказателства за това, че отстраняването на вредата се дължи отчасти или единствено на съществуването на мерките, или доказателства за това, че обстоятелствата при износителите или пазарните условия са такива, че биха показали вероятността за бъдещо ощетяващо субсидиране.
3. При извършването на разследванията съгласно настоящия член, на износителите, вносителите, страната по произход и/или износ и производителите в Общността се предоставя възможност да разширят, отхвърлят или коментират по въпросите, изложени в искането за преглед, и заключенията се правят при надлежното съблюдаване на всички релевантни и документирани по подходящ начин доказателства, които са представени във връзка с въпроса дали изтичането на срока на действие на мерките би довело по всяка вероятност до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата.
4. Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е дефинирано в настоящия член. Поради това, производителите в Общността имат право да подадат не по-късно от три месеца преди края на петгодишния период искане за преглед в съответствие с параграф 2. Публикува се и известие, в което се съобщава за действителното изтичане на срока на действие на мерките съгласно настоящия член.

Член 19

Междинни прегледи

1. Когато това е обосновано, преглед може да бъде извършван и по отношение на необходимостта от запазване на мерките, по инициатива на Комисията, по искане на

държава-членка или, при условие че разумен период от поне една година е изтекъл от въвеждането на окончателната мярка, по искане на износителите, вносителите или производителите в Общността или на страната по произход и/или износ, което съдържа достатъчно доказателства, аргументиращи необходимостта от този междинен преглед.

2. Междинният преглед се инициира, ако искането съдържа достатъчно доказателства за това, че запазването на мярката не е повече необходимо за компенсирането на изравнителната субсидия и/или че вредата по всяка вероятност не би продължила или не би се повторила, ако мярката бъде премахната или променена, или че съществуващата мярка не е или вече не е достатъчна, за да противодейства на изравнителната субсидия, която причинява вреда.

3. Когато наложените изравнителни мита са по-малки от размера на констатираните изравнителни субсидии, се инициира междинен преглед, ако производителите в Общността представят достатъчно доказателства за това, че митата не са довели до никакво движение или са довели до недостатъчно движение на препродажбените цени на внасяния продукт в Общността. Ако при разследването се докаже, че твърденията са верни, изравнителните мита могат да бъдат увеличени, за да се достигне увеличението на цената, което е необходимо за отстраняване на вредата; увеличеното ниво на митото, обаче, не надвишава размера на изравнителните субсидии.

4. При извършването на разследвания съгласно настоящия член, Комисията може, *inter alia*, да провери дали обстоятелствата по отношение на субсидирането и вредата са се променили значително или дали съществуващите мерки постигат планираните резултати за отстраняването на вредата, която е констатирана съгласно член 8. По отношение на това, при окончателната констатация се вземат предвид всички релевантни и напълно документирани доказателства.

Член 20

Ускорени прегледи

Всеки износител, чийто износ е предмет на окончателно изравнително мито, но който, по други причини, различни от отказ за сътрудничество с Комисията, не е бил индивидуално разследван по време на първоначалното разследване, има право при поискване на ускорен преглед, за да може Комисията незабавно да определи индивидуална ставка на изравнителното мито за този износител. Този преглед се инициира след провеждането на консултации с Консултативния комитет и след като на производителите в Общността е дадена възможност да представят коментари.

Член 21

Възстановяване

1. Независимо от член 18, даден вносител може да поиска възстановяване на събраните мита, когато е видно, че изравнителните субсидии, на базата на които са платени митата, са премахнати или техният размер е намален до ниво, което е под нивото на действащото мито.

2. Вносителят подава искане до Комисията за възстановяване на изравнителните мита. Искането се предоставя чрез държавата-членка, на територията на която продуктите са били освободени за свободно обращение, в рамките на шест месеца от датата, на която размерът на окончателните мита, които следва да бъдат наложени, е бил надлежно

определен от компетентните органи, или от датата, на която е взето решение за окончателното получаване на гаранциите за временното мито. Държавите-членки препращат незабавно искането на Комисията.

3. Искането за възстановяване се счита за надлежно подкрепено с доказателства, само ако съдържа прецизна информация за предявявания размер на възстановяване на изравнителните мита и за цялата митническа документация, която се отнася до изчисляването и плащането на този размер. То включва и доказателства, за индикативен период от време, относно размера на изравнителните субсидии за износителя или производителя, за когото се прилага митото. В случаите, в които вносителят не е свързано лице с въпросния износител или производител и тази информация не е непосредствено на разположение, или когато износителят или производителят не е склонен да я предостави на вносителя, в искането се съдържа декларация на износителя или производителя, че размерът на изравнителните субсидии е намален или изравнителните субсидии са премахнати съгласно настоящия член, както и че съответните доказателства в подкрепа на това ще бъдат представени на Комисията. Ако тези доказателства не бъдат предоставени от износителя или производителя в рамките на разумен период от време, то искането се отхвърля.

4. Комисията, след провеждане на консултации в рамките на Консултативния комитет, взема решение дали и до каква степен да се удовлетвори искането, или може да вземе решение по всяко време да инициира междинен преглед, при което информацията и данните от този преглед, извършен в съответствие с приложимите за тези прегледи разпоредби, се използват за констатирането дали и до каква степен е оправдано възстановяването. Възстановяванията на митата обичайно се извършват в рамките на 12 месеца и при никакви обстоятелства не повече от 18 месеца след датата, на която е направено надлежно подкрепеното с доказателства искане за възстановяване от даден вносител на продукта, който е предмет на изравнителното мито. Изплащането на сумите по всяко разрешено възстановяване обичайно следва да бъде направено от държавите-членки в рамките на 90 дни от упоменатото по-горе решение.

Член 22

Общи разпоредби за прегледите и възстановяването

1. За всеки преглед, който се извършва съгласно членове 18, 19 и 20, се прилагат съответните разпоредби на членове 10 и 11, с изключение на тези относно сроковете. Всеки такъв преглед се извършва експедитивно и обичайно приключва в рамките на 12 месеца от датата на иницирането му.

2. Прегледите съгласно членове 18, 19 и 20 се инициират от Комисията след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет. Когато е обосновано въз основа на прегледите, мерките се отменят или запазват съгласно член 18, или се отменят, запазват или изменят съгласно членове 19 и 20 от органа на Общността, който отговаря за тяхното въвеждане. Когато мерките са отменени за отделни износители, но не и за страната като цяло, тези износители остават предмет на производството и могат да бъдат разследвани отново при всеки последващ преглед, който се извършва за страната съгласно настоящия член.

3. Когато прегледът на мерките съгласно член 19 се извършва в края на срока им на действие, както е дефинирано в член 18, мерките също са предмет на разследване съгласно разпоредбите на член 18.

4. Ако обстоятелствата не са се променили, при всички прегледи или разследвания на възстановяване съгласно членове 18- 21, Комисията прилага същата методология, както в разследването, довело до митото, при надлежно съобразяване с членове 5, 6, 7 и 27.

Член 23

Заобикаляне

1. Ако се извършва заобикаляне на действащите мерки, наложените съгласно настоящия регламент изравнителни мита могат да бъдат разширявани до внос от трети страни на подобни продукти или части от тях. Заобикалянето се дефинира като промяна в структурата на търговията между трети страни и Общността, която произтича от практика, процес или работа, за които освен въвеждането на митото няма достатъчен мотив или икономическа обосновка, доколкото са налице доказателства, че помощният ефект на митото е подценяван по отношение на цените и/или количествата на подобните продукти, и че внасяният подобен продукт и/или части от него продължават да реализират полза от субсидията.

2. Ако искането съдържа достатъчно доказателства относно изложените в параграф 1 фактори, се инициират разследвания съгласно настоящия член. Иницирирането се извършва, след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет, посредством регламент на Комисията, който също така инструктира митническите органи да регистрират вноса в съответствие с член 24, параграф 5 или да искат гаранции. Разследванията се извършват от Комисията, която може да бъде подпомагана от митническите органи, и се приключват в рамките на девет месеца. Ако окончателно констатираните фактически обстоятелства обосновават разширяването на мерките, това се извършва от Съвета, като действа с просто мнозинство и по предложение на Комисията, от датата на въвеждане на регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или датата на поискване на гаранциите. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите за иницирирането и провеждането на разследванията се прилагат съгласно този член.

3. Ако продуктите са придружавани от митнически сертификат, с който се декларира, че внасянето на стоките не представлява заобикаляне, то те не са предмет на регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или на мерки. Тези сертификати могат да бъдат издавани на вносителите при писмено искане след разрешение, получено с решение на Комисията след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет, или решение на Съвета за налагане на мерки, и остават в сила за периода и при условията, определени в съответните решения.

4. Нищо в настоящия член няма да възпрепятства обичайното прилагане на действащите разпоредби относно митата.

Член 24

Общи разпоредби

1. Временните или окончателните изравнителни мита се въвеждат чрез регламент и се събират от държавите-членки в определените форма и ставка и съгласно другите критерии, установени в регламента, с който се въвеждат. Също така, тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите налози, които обичайно се налагат върху вноса. Никой продукт не е предмет едновременно на антидъмпингови и изравнителни мита за

целите на справянето с една и съща ситуация, която произлиза от дъмпинг или от експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се въвеждат временни или окончателни изравнителни мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или се прекратяват разследвания или производства, се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*. В тези регламенти или решения се съдържат по-конкретно, при надлежната защита на поверителната информация, имената на износителите, ако е възможно, или заинтересованите страни, описанието на продукта и резюмето на фактите и съображенията, които са релевантни за констатирането на субсидията и вредата. Във всеки един от случаите, на известните заинтересовани страни се изпраща копие от регламента или решението. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат, *mutatis mutandis*, за прегледите.

3. Съгласно настоящия регламент могат да бъдат приемани специални разпоредби, по-конкретно по отношение на общата дефиниция на концепцията за произхода, която се съдържа в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. за създаване на митнически кодекс на Общността¹.

4. В интерес на Общността, наложените съгласно настоящия регламент мерки могат, след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет, да бъдат суспендирани с решение на Комисията за период от девет месеца. Суспендирането може да бъде удължено за допълнителен период от време, който не надвишава една година, ако Съветът вземе решение за това, като действа с просто мнозинство по предложение на Комисията. Мерките могат да бъдат суспендирани, само ако пазарните условия временно са се променили до такава степен, че вредата по всяка вероятност не би се подновила в резултат на суспендирането, при условие че на индустрията на Общността е дадена възможност да представи коментари и тези коментари са взети предвид. Мерките могат да бъдат възстановени по всяко време и след провеждането на консултации, ако причината за суспендирането вече не е валидна.

5. Комисията може, след провеждането на консултации в рамките на Консултативния комитет, да инструктира митническите органи да предприемат подходящи стъпки, за да регистрират вноса, така че мерките да могат впоследствие да бъдат прилагани срещу този внос от датата на регистрацията. Изискването за регистрацията на вноса може да бъде въведено по искане на индустрията на Общността, в което се съдържат достатъчно доказателства за мотивирането на тази мярка. Регистрацията се въвежда с регламент, в който се определят целта на мярката и, ако е уместно, планираният размер на възможното бъдещо задължение. Изискването за регистрацията на вноса не може да бъде въведено за период, който е по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите-членки докладват на Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване и на мерки, както и за размера на събраните мита съгласно настоящия регламент.

Член 25

Консултации

¹ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 17, 21.1.1997 г., стр. 1).

1. Всички консултации, които са предвидени в настоящия регламент, с изключение на назованите в членове 10, параграф 9 и член 11, параграф 10, се провеждат в рамките на Консултативния комитет, който се състои от представители на всяка държава-членка и представител на Комисията като председател. Консултациите се провеждат по искане на държава-членка или по инициатива на Комисията незабавно и в рамките на период от време, който позволява спазването на сроковете, определени в настоящия регламент.

2. Комитетът се свиква от неговия председател. Последният предоставя на държавите-членки възможно най-бързо всяка необходима информация.

3. Когато е необходимо, консултациите могат да се провеждат само в писмена форма; в този случай, Комисията нотифицира държавите-членки и определя период, в рамките на който те имат право да изразят становищата си или да поискат устна консултация, която се организира от председателя, при условие че тази устна консултация може да се състои в рамките на период от време, който позволява спазването на сроковете, определени в настоящия регламент.

4. Консултациите обхващат, по-специално:

а) съществуването на изравнителни субсидии и методите за определяне на техния размер;

б) съществуването и степента на вредата;

в) причинната връзка между субсидирания внос и вредата;

г) мерките, които са подходящи при наличните обстоятелства за предотвратяване или отстраняване на вредата, причинена от изравнителните субсидии, както и насоките и средствата за въвеждането на тези мерки.

Член 26

Контролни посещения

1. Когато счита за уместно, Комисията осъществява посещения с цел проверка на архивите на вносителите, износителите, търговците, посредниците, производителите, търговските сдружения и организации, за да провери информацията, предоставена за субсидирането и вредата. Контролно посещение може да не се осъществява, ако липсва надлежен и навременен отговор.

2. Ако е необходимо, Комисията може да извършва разследвания в трети страни, при условие че получи съгласието на съответните предприятия да нотифицира въпросната страна, както и за това, последната да не се противопоставя на разследването. Веднага след като бъде получено съгласието на съответните предприятия, Комисията следва да нотифицира страната по произход и/или износ за имената и адресите на предприятията, които ще бъдат посетени, както и за договорените дати.

3. Съответните предприятия биват уведомявани за естеството на информацията, която следва да се провери по време на контролните посещения, както и за всяка допълнителна информация, която е необходимо да бъде предоставена по време на тези посещения, въпреки че това не следва да попречи на направените по време на проверката искания за повече подробности, които да бъдат предоставени в светлината на получената информация.

4. При извършваните съгласно параграфи 1, 2 и 3 разследвания, Комисията се подпомага от длъжностни лица на тези държави-членки, които поискат това.

Член 27

Селективна проверка

1. В случаите, в които броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, типовете на продукта или сделките е голям, разследването може да бъде ограничено до:

а) разумен брой страни, продукти или сделки чрез използването на селекции, които се извършват чрез обичайната статистическа процедура на базата на информацията, налична към момента на селекцията; или

б) най-големия представителен обем на производството, продажбите или износа, който може да бъде разследван по приемлив начин в рамките на разполагаемото време.

2. Изборът на страните, типовете продукти или сделките, който се извършва съгласно настоящия член, е отговорност на Комисията, въпреки че той се извършва приоритетно след консултация и със съгласието на заинтересованите страни, доколкото тези страни са се явили в рамките на три седмици от образуването на процедурата по разследване и предоставят на разположение достатъчно информация, с цел да се извърши представителна селекция.

3. В случаите, в които разследването е ограничено съгласно настоящия член, за всеки износител или производител, който не е селектиран предварително, и който предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчислява индивидуален размер на изравнителното субсидиране, с изключение когато броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалните проверки биха били прекалено трудни и биха възпрепятствали навременното приключване на разследването.

4. Ако е взето решение за селекция, както и съществува известна степен на липса на сътрудничество от някоя от избраните или всички страни, която по всяка вероятност засяга съществено резултата от разследването, може да бъде направена нова селекция. Ако, обаче, съществува значителна степен на липса на сътрудничество или няма достатъчно време за нова селекция, се прилагат съответните разпоредби на член 28.

Член 28

Липса на сътрудничество

1. Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, то могат да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, на базата на наличните факти.

Ако се установи, че дадена заинтересована страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, то тази информация не се взема предвид и се използват наличните факти.

Заинтересованите страни следва да бъдат уведомявани за последиците от липсата на сътрудничество.

2. Ако отговорът не бъде изпратен по електронен път, това не се счита за липса на сътрудничество, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на изисквания отговор би имало за резултат необосновани допълнителни затруднения или необоснован допълнителен разход.

3. Когато предоставената от заинтересованата страна информация не е идеална във всички аспекти, тя не следва, въпреки това, да не бъде вземана предвид, при условие че всички недостатъци не са такива, че излишно да обременяват съответните и надеждни констатации, информацията е предоставена по подходящ начин и навременно и е проверяема, както и страната е действала по най-добрия възможен за нея начин.

4. Ако доказателствата или информацията не са приети, страната, която ги предоставя, бива незабавно информирана за съответните мотиви и ѝ се дава възможност да представи допълнителни разяснения в рамките на определения срок. Ако разясненията се считат за незадоволителни, мотивите за отхвърлянето на тези доказателства или информацията биват оповестявани и излагани в публикувани констатации.

5. Ако констатациите, включително тези относно размера на изравнителните субсидии, се базират на разпоредбите на параграф 1, включително предоставената в жалбата информация, те се проверяват, когато е уместно и при надлежно съблюдаване на сроковете на разследването, при позоваване на информация от други независими източници, която може да е налична, като публикувани ценови листи, официална статистика за вноса и митнически данни, или информация, която е получена от други заинтересовани страни по време на разследването.

6. Ако дадена заинтересована страна не сътрудничи или сътрудничи само отчасти, като по този начин се отказва съответната информация, резултатът може да е по-малко благоприятен за страната в сравнение с този, ако би сътрудничила.

Член 29

Поверителност

1. Всяка информация, която по естеството си е поверителна (например, поради това, че нейното разкриване би било от значително конкурентно предимство за конкурент или би имало значителен неблагоприятен ефект върху лицето, което предоставя информацията, или върху лицето, от което той е придобил информацията), или която се предоставя на поверителна основа от страните по разследването, се третира, ако това е достатъчно мотивирано, като такава от съответните органи.

2. От заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се изисква да предоставят резюме на информацията, което не е поверително. Това резюме е достатъчно подробно, за да позволи съответното разбиране на същината на информацията, която е предоставена поверително. При изключителни обстоятелства, тези страни могат да посочат, че информацията не е податлива на резюмиране. При такива изключителни обстоятелства трябва да бъдат изложени причините, поради които резюмирането не е възможно.

3. Ако се счита, че дадено искане за поверителност не е обосновано и ако лицето, което предоставя информацията, не е склонно да я предостави или да разреши разкриването ѝ в обобщена или съкратена форма, тази информация може да не бъде взета предвид, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен начин от подходящи източници, че

информацията е вярна. Исканията за поверителност не се отхвърлят посредством арбитраж.

4. Настоящия член не възпрепятства разкриването на обща информация от органите на Общността, и по-конкретно мотивите, с които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито разкриването на доказателствата, на които органите на Общността се осланят, доколкото това е необходимо за разясняването на тези мотиви в съдебните производства. Това разкриване трябва да се съобрази със законните интереси на заинтересованите страни да не бъдат разгласявани техните търговски или държавни тайни.

5. Съветът, Комисията и държавите-членки или техните служители не разкриват която и да е получена съгласно настоящия регламент информация без специалното разрешение на нейния доставчик, ако последният е поискал поверително третиране. Обмените на информация между Комисията и държавите-членки или всяка информация относно консултациите, проведени съгласно член 25, или консултациите, описани в член 10, параграф 9 и член 11, параграф 10, или всички вътрешни документи, подготвени от органите на Общността или държавите-членки, няма да бъдат разгласявани, с изключение на предвиденото в настоящия регламент.

6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва единствено за целите, за които е била поискана.

Член 30

Разкриване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и страната по произход и/или износ, могат да поискат разкриване на съществените факти или съображения, на базата на които са наложени временни мерки. Исканията за това разкриване се правят в писмена форма, незабавно след налагането на временните мерки, както и разкриването се извършва в писмена форма, възможно най-бързо след това.

2. Упоменатите в параграф 1 страни могат да поискат окончателно разкриване на съществените факти и съображения, на базата на които се възнамерява да бъде препоръчано налагането на окончателни мерки или прекратяването на разследване или производства без налагането на мерки, като се обръща специално внимание върху разкриването на всички факти или съображения, които са различни от използваните за които и да било временни мерки.

3. Исканията за окончателно разкриване се адресират до Комисията в писмена форма и в случаите, в които е въведено временно мито, се получават не по-късно от един месец след публикуването за налагането на това мито. Когато не е наложено временно мито, на страните се дава възможност да поискат окончателно разкриване в рамките на сроковете, определени от Комисията.

4. Окончателното разкриване се извършва в писмена форма. То се извършва, при надлежната защита на поверителната информация, възможно най-бързо и обичайно не по-късно от един месец преди окончателното решение или предоставянето от Комисията на каквото и да е предложение за окончателна мярка съгласно членове 14 и 15. Когато Комисията не може да разкрие определени факти или съображения към този момент, последните се разкриват възможно най-бързо след това. Разкриването не засяга каквото и да е последващо решение, което може да бъде взето от Комисията или Съвета, но ако това

решение се базира на други факти и съображения, последните се разкриват възможно най-бързо.

5. Бележките, които са направени след окончателното разкриване, се вземат предвид, само ако са получени в рамките на период, който се определя от Комисията за всеки отделен случай и е поне 10 дни, като се отдава подобаващо внимание на неотложността на въпроса.

Член 31

Общостен интерес

1. Констатацията за това, дали интересът на Общността изисква интервенция, следва да се базира на оценката на различните интереси, взети като едно цяло, включително интересите на местната индустрия и потребителите; констатацията съгласно настоящия член се прави, само когато на всички страни е дадена възможност да представят вижданията си съгласно параграф 2. При това проучване, специално внимание се отдава на необходимостта от премахване на ефектите от субсидирането и причинената от него вреда, които се изразяват в нарушаване на търговията, както и на възстановяването на ефективната конкуренция. Мерките, които са определени въз основа на констатирането на субсидиране и вреда, могат да не бъдат прилагани, ако органите могат да достигнат чрез цялата предоставена информация до ясното заключение, че прилагането на тези мерки не е в интерес на Общността.

2. За да могат органите по надлежен начин да се съобразят с всички виждания и информация при вземането на решение за това, дали въвеждането на мерките е в интерес на Общността, жалбоподателите, вносителите, техните представителни сдружения и представителни потребителски организации могат, в рамките на сроковете, определени в известието за иницирането на процедура по разследване на изравнителното мито, да се явят и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо резюме се предоставя на другите страни, определени в настоящия параграф, като последните имат право да дадат отговор по нея.

3. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат изслушване. Тези искания се удовлетворяват, ако са представени в рамките на сроковете, определени в параграф 2, и ако в тях се излагат причините във връзка с интереса на Общността, поради които страните следва да бъдат изслушани.

4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на каквито и да било въведени временни мита. Тези коментари се получават в рамките на един месец от прилагането на мерките, ако следва да бъдат взети предвид, както и те самите или подходящо резюме от тях се предоставят на другите страни, които имат право да дадат отговор по коментарите.

5. Комисията проверява надлежно предоставената информация, както и степента на нейната представителност; резултатите от този анализ, заедно със становище по тях, се предават на Консултативния комитет. Балансът на изразените в Комитета виждания се взема предвид от Комисията при всяко предложение, направено съгласно членове 14 и 15.

6. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат да им бъдат представени фактите и съображенията, въз основа на които има вероятност да бъдат взети окончателни решения. Тази информация се предоставя до степента, до която е възможно, и без да се накърнява всяко последващо решение, взето от Комисията или от Съвета.

7. Информацията се взема предвид, само ако е подкрепена с реални доказателства за нейната достоверност.

Член 32

Отношение между мерките по изравнителните мита и многостранните мерки

Ако по отношение на внасяния продукт се вземат мерки за противодействие, които се въвеждат в рамките на процедурите за разрешаване на спорове съгласно Споразумението за субсидиите, и тези мерки са подходящи за отстраняването на вредата, причинена от изравнителните субсидии, всяко изравнително мито, което е въведено по отношение на този продукт, незабавно се суспендира или отменя по подходящ начин.

Член 33

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на:

- а) всички специални правила, които са установени в споразумения, сключени между Общността и трети страни;
- б) регламентите на Общността в селскостопанския сектор и Регламент (ЕО) № 3448/93 от 6 декември 1993 г. относно определянето на търговски споразумения, приложими за определени стоки, произтичащи от обработката на селскостопански продукти¹, Регламент (ЕИО) № 2730/75 от 29 октомври 1975 г. относно глюкозата и лактозата² и Регламент (ЕИО) № 2783/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно за общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин³; настоящият регламент функционира като допълнение към тези регламенти, както и като изключение от всички разпоредби от тях, които засягат прилагането на изравнителни мита;
- в) специални мерки, при условие че тези мерки не са в противоречие на задълженията съгласно ГАТТ.

Член 34

Отменяне на съществуващото законодателство и преходните мерки

Регламент (ЕО) № 3284/94 се отменя.

Отменянето на Регламент (ЕО) № 3284/94 не засяга, обаче, валидността на образуваните съгласно него производства.

¹ ОВ L 318, 20.12.1993 г., стр. 18.

² ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 20. Регламент, последно изменен с Регламент на Комисията (ЕО) № 2931/95 (ОВ L 307, 20.12.1995 г., стр. 10).

³ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 104. Регламент, последно изменен с Регламент на Комисията (ЕО) № 2916/95 (ОВ L 305, 19.12.1995 г., стр. 49).

Позоваванията на Регламенти (ЕИО) № 2423/88 и (ЕО) № 3284/94 се тълкуват като позовавания на настоящия регламент, когато това е уместно.

Член 35

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставен в Люксембург на 6 октомври 1997 година.

За Съвета:

Председател

J. POOS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИМЕРЕН СПИСЪК НА ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

- а) Предоставянето от правителството на преки субсидии на предприятия или индустрия в зависимост от износа.
- б) Системи за задържане на валута или всички подобни практики, които включват експортна премия.
- в) Вътрешни транспортни и спедиторски налози върху пратки за износ, които се определят или предписват от правителствата, при по-благоприятни условия спрямо местните пратки.
- г) Прякото или косвено предоставяне от правителствата или техните служби, в рамките на държавни програми, на внесени или местни продукти или услуги за използване в производството на изнасяни стоки, при по-благоприятни условия спрямо предоставянето на подобни или пряко конкуриращи се продукти или услуги за използване в производството на стоки за местно потребление, ако (в случая на продуктите) тези условия са по-благоприятни спрямо съществуващите търговски условия ⁽¹⁾ за техните износители на световните пазари.
- д) Пълното или частично освобождаване, опрощаване или отложено плащане, което се отнася специално за износ, на преки данъци ⁽²⁾ или социални осигуровки, платени или платими от индустриални или търговски предприятия ⁽³⁾.
- е) Разрешаването на специални намаления при изчисляването на данъчната основа за преките данъци, които намаления са пряко свързани с износа или извършването на износа, в допълнение към тези, които са предоставени по отношение на производството за местно потребление.
- ж) Освобождаването или опрощаването на косвени данъци ⁽²⁾ върху производството и дистрибуцията на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на косвените данъци, с които се облага производството и дистрибуцията на подобни продукти за местно потребление.
- з) Освобождаването, опрощаването или отлагане плащането на кумулативни косвени данъци ⁽²⁾, които са дължими на предварителен етап върху стоките или услугите, използвани в производството на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на освобождаването, опрощаването или отлагане плащането на подобни кумулативни косвени данъци, дължими на предварителен етап върху стоките или услугите, използвани в производството на подобни продукти за местно потребление; освобождаването, опрощаването или отлагане плащането на кумулативните косвени данъци на предварителния етап върху изнасяните продукти може да се извършва, обаче, само когато това не важи за подобни продукти за местно потребление, доколкото кумулативните косвени данъци на предварителния етап се налагат върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което отпадъците се вземат предвид в обичайния им обхват) ⁽⁴⁾. Тази точка се тълкува в съответствие с указанията за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II.
- и) Опрощаването или възстановяването на налозите при внос ⁽²⁾, чийто размер превишава размера на тези, с които се облагат внасяните суровини, влягани в производството на

изнасяния продукт (при което отпадъците се вземат предвид в обичайния им обхват); дадено предприятие може, обаче, да използва в конкретни случаи определено количество суровини от местния пазар, което е равно и има същите качество и характеристики като на внасяните суровини, които да замени, за да реализира печалба от тази разпоредба, ако вносет и съответните операции по износа се извършат в рамките на разумен период от време, който не надвишава две години. Тази точка се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II, както и насоките, които се съдържат в приложение III, за констатиране на системи с възстановяване за заместители, които представляват изравнителни субсидии.

й) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани от правителствата) на гаранция по експортни кредити или застрахователни програми, на застрахователни или гаранционни програми срещу увеличения на разходите за изнасяните продукти или програми за покриване на валутен риск по високи ставки, които не могат да покрият дългосрочните оперативни разходи и загуби на програмите.

к) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани и/или подчинени на тях) на експортни кредити по ставки, които са по-ниски от тези, които те в действителност следва да заплащат, за да си набавят тези средства (или следва да заплащат, ако ги заемат на международни капиталови пазари, за да си набавят средства със същите падеж и кредитни условия, както и деноминирани в същата валута като на експортния кредит), или заплащането от тях на всички или част от разходите, направени от износителите или финансовите институции за набавянето на кредити, доколкото се използват за получаването на съществено предимство по отношение на условията на експортния кредит.

Ако, обаче, даден член на СТО е страна по международен ангажимент в областта на държавните експортни кредити, по която поне 12 от първите членове на СТО са били страна към 1 януари 1979 г. (или последващ ангажимент, който е бил приет от тези членове), или ако даден член на СТО прилага на практика разпоредбите на съответния ангажимент относно лихвените проценти, то практиката по експортното кредитиране, която съответства на тези разпоредби, не се счита за експортна субсидия.

л) Всяко друго използване на публични средства, което представлява експортна субсидия по смисъла на член XVI от ГАТТ 1994.

⁽¹⁾ Понятието „съществуващ на търговска основа“ означава, че изборът между местните и внасяните продукти не е ограничен и зависи само от търговските съображения.

⁽²⁾ По смисъла на настоящия регламент:

- понятието „преки данъци“ означава данъци върху възнагражденията, печалбата, лихвите, наемите, лицензионните такси и всички други форми на доход, както и данъци върху собствеността върху недвижимо имущество,

- понятието „налози при внос“ означава мита и други фискални налози, които не са изброени другаде в този списък, и с които се облага вносът,

- понятието „косвени данъци“ означава данъци върху продажбите, акцизни данъци, данъци върху оборота, данъци върху добавената стойност, данъци върху концесиите, гербови данъци, данъци върху трансфери, стоково-материални наличности и оборудване, гранични налози, както и всички данъци, които са различни от преките данъци и налозите при внос,

- „косвени данъци на предварителен етап“ са тези, с които се облагат стоките или услугите, използвани пряко или косвено при производството на продукта,
- „кумулятивни косвени данъци“ са многофазни данъци, които се налагат при отсъствието на механизъм за последващо преизчисляване на данъка, ако стоките или услугите, които се облагат на определен производствен етап, се използват в по-късен производствен етап,
- „опрощаването“ на данъци включва възстановяването или намаляването на данъци,
- „опрощаването или възстановяването“ включва пълното или частично освобождаване или отлагане плащането на налози при внос.

(³) Отлагането на плащането не може да представлява експортна субсидия, когато например се събират подходящи лихви.

(⁴) Буква з) не се прилага за системи за данък върху добавената стойност и съществуващото вместо това гранично данъчно изравняване; проблемът за прекомерното опрощаване на данъци върху добавената стойност е обхванат изключително в буква ж).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАСОКИ ЗА КОНСУМИРАНЕТО И ВЛАГАНЕТО НА СУРОВИНИ В ПРОИЗВОДСТВЕНИЯ ПРОЦЕС¹

I

1. Системите за намаляване на косвените данъци могат да допускат освобождаването, опрощаването или отлагане плащането на кумулативни косвени данъци, които са дължими на предварителен етап върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което отпадъците се вземат предвид в обичайния им обхват). По подобен начин, системите за възстановяване могат да допускат опрощаването или възстановяването на налози при внос, с които се облагат суровините, влагани в производството на изнасяния продукт (при което отпадъците се вземат предвид в обичайния им обхват).

2. Примерният списък от експортни субсидии в приложение I се позовава на понятието „суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт“ в букви з) и и). Съгласно буква з), системите за намаляване на косвените данъци могат да представляват експортна субсидия до степента, до която те са в резултат от освобождаването, опрощаването или отлагане плащането на кумулативни косвени данъци, които са дължими на предварителен етап, и чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, влагани в производството на изнасяния продукт. Съгласно буква и), системите за възстановяване могат да представляват експортна субсидия до степента, до която те са резултат от опрощаване или възстановяване на налози при внос, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, влагани в производството на изнасяния продукт. В двете букви е определено, че при констатациите относно влагането на суровини в производството на изнасяния продукт, отпадъците се вземат предвид в обичайния им обхват. Буква и) предвижда и заместване, когато това е уместно.

II

3. При проверката относно влагането на суровините в производството на изнасяния продукт, която се извършва като част от разследването по изравнително мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва да процедира на следната основа.

4. Когато се твърди, че дадена система за намаляване на косвен данък или дадена система за възстановяване води до субсидия, поради прекомерното намаляване или възстановяване на косвените данъци или налозите при внос върху суровини, които са вложени в производството на изнасяния продукт, Комисията трябва обичайно първо да констатира, дали правителството на страната износител има на разположение и прилага система или процедура, посредством която да се потвърди, кои суровини са вложени в производството на изнасяния продукт, както и в какви размери. Когато се констатира, че такава система или процедура се прилага, Комисията трябва обичайно след това да провери системата или процедурата, за да констатира, дали последната е подходяща, ефективна за планираната цел, както и дали се основава на общоприетите търговски практики в

¹ Суровините, вложени в производствения процес, са физически включени суровини, енергия, горива и петрол, които се използват в производствения процес, както и катализатори, които се влагат в процеса на използването им за добиване на изнасяния продукт.

страната на износ. Комисията може да счете за необходимо да извърши, в съответствие с член 26, параграф 2, определени практически тестове, с цел да провери информацията или да се увери, че системата или процедурата се прилагат ефективно.

5. Когато не е налице такава система или процедура или тя не е подходяща, или когато е създадена и се счита за подходяща, но се констатира, че не се прилага или не се прилага ефективно, обичайно ще е необходимо извършването на допълнителна проверка от страната износител, която да се базира на действително включените суровини, за да се констатира, дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с параграф 4.

6. Комисията обичайно трябва да третира суровините като физически включени, ако тези суровини се използват в производствения процес и са физически представени в изнасяния продукт. Дадена суровина не е необходимо да присъства в окончателния продукт в същата форма, с която е влязла в производствения процес.

7. При констатирането на размера на дадена суровина, която е вложена в производството на изнасяния продукт, обичайно се вземат предвид „отпадъците в обичайния им обхват“, както и тези отпадъци обичайно се третират като вложени в производството на изнасяния продукт. Понятието „отпадъци“ се отнася до тази част на дадена суровина, която няма независима функция в производствения процес, не е вложена в производството на изнасяния продукт (по причини, като неефективност) и не е извлечена, използвана или продавана от същия производител.

8. При констатацията за това, дали обхватът на вземаните предвид отпадъци е „обичаен“, Комисията трябва по правило да се съобрази с производствения процес, общия опит на индустрията в страната на износ, както и други технически фактори, ако е уместно. Комисията трябва да обърне внимание на важния въпрос, дали органите в страната износител са изчислили по подходящ начин размера на отпадъците, когато този размер се планира да бъде включен в намалението или опрощаването на данъка или митото.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

НАСОКИ ЗА КОНСТАТИРАНЕ НА СИСТЕМИ С ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ЗА ЗАМЕСТИТЕЛИ, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

I

Системите с възстановяване могат да допускат възстановяването на налози при внос върху суровини, които са вложени в производствения процес на друг продукт, и когато износът на този продукт съдържа местни суровини, които имат същите качество и характеристики като тези на внасяните суровини. Съгласно буква и) от приложение I, системите с възстановяване за заместители могат да представляват експортна субсидия до степента, до която е резултат от възстановяване на налозите при вноса, чийто размер превишава размера на първоначалните налози, с които са обложени внасяните суровини, за които се иска възстановяване.

II

При проверката на всяка система с възстановяване за заместители, която се извършва като част от разследването по изравнително мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва обичайно да процедира на следната основа:

1. в буква и) от приложение I е определено, че внасяните суровини могат да бъдат замествани със суровини от местния пазар в производството на продукт за износ, ако тези суровини са равни по количество и имат еднакви качество и характеристики като внасяните суровини, които се заместват. Съществуването на система или процедура за проверка е важно, поради това че прави възможно за правителството на страната износител да гарантира и докаже, че количеството на суровините, за които се иска възстановяване, не надвишава количеството на подобни изнасяни продукти, в каквато и да е форма, както и че не съществува възстановяване на налози при внос, чийто размер превишава размера на първоначалните налози, с които са обложени въпросните внасяни суровини;

2. когато се твърди, че система с възстановяване за заместители води до субсидия, Комисията трябва обичайно първо да констатира, дали правителството на страната износител има на разположение и прилага система или процедура за проверка. Когато се констатира, че такава система или процедура се прилага, Комисията трябва обичайно след това да проучи процедурите за проверка, за да констатира, дали са подходящи, ефективни за планираната цел, както и дали се основават на общоприетите търговски практики в страната на износ. До степента, до която е констатирано, че процедурите изпълняват тези критерии и се прилагат ефективно, не се предполага съществуването на субсидия. Комисията може да счете за необходимо да извърши, в съответствие с член 26, параграф 2, определени практически тестове, с цел да провери информацията или да се увери, че процедурите за проверка се прилагат ефективно;

3. когато не са налице процедури за проверка, когато не са подходящи, или когато тези процедури са създадени и се считат за подходящи, но е констатирано, че не се прилагат в действителност или не се прилагат ефективно, може да е налице субсидия. В тези случаи, би било необходимо извършването на допълнителна проверка от страната износител, която да се базира на съответните реални сделки, за да се констатира, дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 2;

4. съществуването на разпоредба относно възстановяване за заместители, съгласно която на износителите се разрешава да избират дадени пратки от вноса, за които да се иска възстановяване, ни би следвало само по себе си да се счита, че води до субсидия;

5. приема се, че е налице прекалено възстановяване на налози при внос по смисъла на буква и) от приложение I, ако правителствата са платили лихва върху средствата, които са възстановени в рамките на системите им за възстановяване, доколкото лихвата е платена в действителност или предстои да бъде платена.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

(Настоящото приложение възпроизвежда приложение 2 към Споразумението относно земеделието. Всички понятия или изрази, които не са разяснени в настоящото или които не са ясни, следва да се тълкуват в контекста на това Споразумение)

ВЪТРЕШНА ПОДКРЕПА: ОСНОВА ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА НАМАЛЯВАНЕ

1. Мерките за вътрешна подкрепа, за които се иска освобождаване от задълженията за намаляване, изпълняват основното изискване да не предизвикват или да предизвикват най-много незначителни нарушения на търговията или въздействия върху производството. Съответно, всички мерки, за които се иска освобождаване, отговарят на следните основни критерии:

а) въпросната подкрепа се предоставя чрез правителствена програма, финансирана с публични средства (включително приходи, от които правителството се е отказало), която не включва трансфери на средства от потребителите;

и,

б) въпросната подкрепа няма за резултат предоставяне на ценова подкрепа на производителите;

както и на специфични критерии и условия за отделните политики, изложени по-долу.

Правителствени програми за услуги

2. Общи услуги

Политиките в тази категория включват разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) във връзка с програми, в рамките на които се предоставят услуги или ползи на селското стопанство или селското население. Те не включват директни плащания към производители или преработватели. Тези програми, които включват, но не са ограничени до следния списък, изпълняват общите критерии в параграф 1 и специфичните условия за отделните политики, изложени по-долу:

а) изследване, включително общо изследване, изследване във връзка с програми в областта на околната среда, както и програми за изследвания относно конкретни продукти;

б) борба с вредителите и заболяванията, включително общи и специфични за продукта мерки за борба с вредителите и заболяванията, като системи за ранно предупреждение, карантина и унищожаване;

в) услуги в областта на обучението, включително общи и специфични възможности за обучение;

г) консултантски услуги, включително предоставяне на средства за улесняване на трансфера на информацията и резултатите от изследването към производителите и потребителите;

д) услуги в областта на контрола, включително услуги в областта на общия контрол, както и контрола върху конкретни продукти за целите на здравеопазването, безопасността, качестваването и стандартизацията;

е) услуги в областта на маркетинга и рекламата, включително пазарна информация, консултиране и реклама на конкретни продукти, с изключение на разходи за неуточнени цели, които биха могли да бъдат използвани от продавачите за намаляване на продажбената им цена или да осигурят директно икономическо преимущество за купувачите; и

ж) услуги в областта на инфраструктурата, включително: електропреносни мрежи, пътища и други транспортни системи, търговски и пристанищни съоръжения, съоръжения за водоснабдяване, диги и системи за дренаж, както и дейности в областта на инфраструктурата, които са свързани с програми в областта на околната среда. Във всички случаи, разходите се насочват само за предоставянето или строителството на големи съоръжения и изключват субсидираното предоставяне на съоръжения на отделни селскостопански предприятия, различни от тези за изграждането на мрежи на обичайно съществуващите обществени потребности. Те не включват субсидии за суровини или оперативни разходи, или преференциални налози за потребителите.

3. Държавен резерв за целите на продоволственото осигуряване¹

Разходите (или приходите, от които правителството се е отказало) във връзка с натрупването и поддържането на запаси от продукти, които са неразделна част от програма за продоволствено осигуряване, съгласно националното законодателство. Това може да включва безвъзмездна помощ от правителството за частно складиране на продукти, като част от тази програма.

Обемът и натрупването на тези запаси отговаря на предварително определените цели, които са свързани единствено с продоволственото осигуряване. Процесът на натрупването на запаси и разполагането с тях е прозрачен от финансова гледна точка. Покупките на хранителни продукти от правителството се извършват по текущите пазарни цени, както и продажбите от запасите за продоволствено осигуряване се извършват по цена, която не е по-ниска от текущата цена на местния пазар за въпросните продукт и качество.

4. Вътрешна продоволствена помощ²

Разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) във връзка с предоставянето на вътрешна продоволствена помощ на нуждаещи се части на населението.

¹ За целите на параграф 3 от настоящото приложение, правителствените програми за складиране за целите на гарантирането на прехраната в развиващите се страни, чието функциониране е прозрачно и се извършва в съответствие с официално публикувани обективни критерии или насоки, се считат за съответстващи на разпоредбите на настоящия параграф, включително програмите, в рамките на които се купуват и пласират по административно регулирани цени запаси от хранителни продукти за целите на гарантирането на прехраната, при условие че разликата между покупната цена и външната референтна цена се взема предвид в AMS.

² За целите на параграфи 3 и 4 от настоящото приложение, предоставянето на хранителни продукти по субсидирани цени, с цел да се отговори на потребността от хранителни продукти на бедното население в градски и селски региони на развиващите се страни, на регулярна основа и по приемливи цени, се счита за съответстващо на разпоредбите на настоящия параграф.

Правото за получаване на продоволствената помощ е предмет на ясно определени критерии, които са свързани с целите на изхранването. Тази помощ е под формата на директно предоставяне на хранителни продукти на засегнатите или предоставяне на средства, които да позволяват на получателите да закупят хранителни продукти на пазарни или субсидирани цени. Покупките на хранителни продукти от правителството се извършват по текущи пазарни цени, както и финансирането и администрирането на безвъзмездната помощ е прозрачно.

5. Директни плащания към производители

Подкрепата, предоставена чрез директни плащания (или приходи, от които правителството се е отказало, включително плащания в натура) към производители, за които исканото освобождаване от задълженията за намаляване изпълнява основните критерии, изложени в параграф 1, както и специфичните критерии, които се прилагат за отделните типове директни плащания, изложени в параграфи 6- 13. Когато освобождаването от задълженията за намаляване се иска за който и да е съществуващ или нов тип директно плащане, различен от определените в параграфи 6- 13, плащането съответства на критериите по букви б)- д) от параграф 6, в допълнение към общите критерии на параграф 1.

6. Необвързана подкрепа за доходи

а) Правото за получаване на тези плащания се определя от ясно установени критерии, като доход, статут на производител или собственик на земя, използване на факторите или производственото ниво в даден базов период от време.

б) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на типа или обема на производството (включително глави добитък) на даден производител през която и да е година след базовия период.

в) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на цените, местни или международни, които се прилагат за всяко производство, започнато през която и да е година след базовия период.

г) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на производствените фактори, които се използват през която и да е година след базовия период.

д) За получаването на тези плащания не се изисква производство.

7. Финансово участие на правителството в програми за застраховане и защита на доходите

а) Правото на получаване на тези плащания се определя с помощта на загубата на доходи, като се взема предвид единствено доходът, получен от селско стопанство, който надвишава 30 % от средния брутен доход или еквивалентния размер нетен доход (с изключение на всички плащания от същите или подобни програми) през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, който се базира на предходния петгодишен период, като от него се извадят най-високата и най-ниската стойност. Всеки производител, който отговаря на това условие, има право да получи плащанията.

б) Размерът на тези плащания компенсира по-малко от 70 % от загубата на доход на производителя през годината, в която той може да получи помощта.

в) Размерът на тези плащания зависи единствено от доходите; той не зависи от типа или обема на производството (включително глави добитък) на даден производител; или от цените, местни или международни, които се прилагат за това производство; или от производствените фактори, които се използват.

г) Когато даден производител получи през същата година плащания съгласно настоящия параграф и съгласно параграф 8 (помощ при природни бедствия), общият размер на тези плащания е по-малък от 100 % от общата загуба за производителя.

8. Плащания (извършени директно или чрез финансово участие на правителството в схеми за застраховане на селскостопански култури) за помощ при природни бедствия

а) Правото за получаване на тези плащания възниква само след формалното признаване от страна на държавните органи, че е възникнало или възниква подобно природно бедствие (включително епидемии от болести, масово нашествие на вредители, ядрени аварии и война на територията на съответната държава-членка), ако производствената загуба надвишава 30 % от средната величина за производството през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, който се базира на предходния петгодишен период, като от него се извадят най-високата и най-ниската стойност.

б) Плащанията, които са извършени след бедствието, засягат единствено загубите на доходи, добитък (включително плащания във връзка с ветеринарното лечение на животни), земя или други производствени фактори, които се дължат на въпросното природно бедствие.

в) Плащанията компенсират не повече от общия размер на разходите за отстраняването на тези загуби и не са свързани с определяне на типа или количеството на бъдещото производство.

г) Плащанията, които са извършени по време на бедствие, не превишават необходимото ниво за предотвратяване или намаляване на по-нататъшна загуба, както е дефинирано в критерия по буква б).

д) Когато даден производител получи през същата година плащания съгласно настоящия параграф и съгласно параграф 7 (програми за застраховане на доходите и създаване на осигурителна мрежа за доходите), общият размер на тези плащания е по-малък от 100 % от общата загуба за производителя.

9. Помощ за реструктуриране, която се предоставя чрез програми за пенсиониране на производители

а) Правото за получаване на тези плащания се определя чрез позоваване на ясно дефинирани критерии в програми, които са предназначени за улесняване пенсионирането на лица, ангажирани с пазарно ориентирано селскостопанско производство, или тяхното пренасочване към дейности, които не са в областта на селското стопанство.

б) Плащанията зависят от пълното и окончателно оттегляне на получателите от пазарно ориентирано селскостопанско производство.

10. Помощ за реструктуриране, която се предоставя чрез програми за извеждане на ресурси

а) Правото за получаване на тези плащания се определя чрез позоваване на ясно дефинирани критерии в програми, които са предназначени за извеждането на земя или други ресурси, включително добитък, от пазарно ориентирано селскостопанско производство.

б) Плащанията зависят от оттеглянето на земя от пазарно ориентирано селскостопанско производство за минимален срок от три години, а в случай на добитък, от тяхното клане или окончателно пласиране.

в) Плащанията не изискват или определят каквото и да е алтернативно използване на земята или другите ресурси, които са включени в производството на пазарно ориентирани селскостопански продукти.

г) Плащанията не са свързани с типа или количеството на производството, или с цените, местни или международни, които се прилагат за производството, започнато при използване на земята и другите ресурси, които остават в производството.

11. Подпомагане за реструктуриране, което се осъществява чрез инвестиционна помощ

а) Правото за получаване на тези плащания се определя чрез позоваване на ясно дефинирани критерии в програми на правителството, които са предназначени да подпомагат финансовото или физическото реконструиране на операциите на даден производител, в отговор на обективно доказани структурни недостатъци. Правото за получаване на тези плащания може да се основава и на ясно дефинирана програма на правителството за повторната приватизация на селскостопанска земя.

б) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на типа или обема на производството (включително глави добитък) на даден производител през която и да е година след базовия период, различен от предвидения съгласно критерия по буква д).

в) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на цените, местни или международни, които се прилагат за всяко производство, започнато през която и да е година след базовия период.

г) Плащанията се извършват само за периода от време, който е необходим за реализиране на инвестицията, във връзка с която се предоставят.

д) Плащанията не са свързани или по никакъв начин не определят селскостопанските продукти, които следва да бъдат произведени от получателите, с изключение че могат да изискват от тях да не произвеждат конкретен продукт.

е) Плащанията са ограничени до размера, който е необходим за компенсиране на структурния недостатък.

12. Плащания в рамките на програми в областта на околната среда

а) Правото за получаване на тези плащания се определя като част от ясно дефинирана програма на правителството в областта на околната среда или консервацията и зависи от изпълнението на специфични условия съгласно програмата на правителството, включително условия, които са свързани с производствените методи или суровини.

б) Размерът на плащането се ограничава до допълнителните разходи или загубите на доход в резултат на изпълнението на правителствената програма.

13. Плащания в рамките на програми за регионална помощ

а) Правото за получаване на тези плащания се ограничава до производители в изостанали региони. Всеки такъв регион трябва да представлява ясно обособена географска област с икономическа и административна идентичност, която може да се дефинира, считана за изостанала на базата на неутрални и обективни критерии, които са ясно установени в закон или подзаконен акт, и съгласно които може да се изходи от това, че затрудненията на регионите не възникват само поради временни обстоятелства.

б) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на типа или обема на производството (включително глави добитък) на определен производител през която и да е година след базовия период, с изключение на факторите, които редуцират това производство.

в) Размерът на тези плащания през дадена година не е свързан или не се базира на цените, местни или международни, които се прилагат за всяко производство, започнато през която и да е година след базовия период.

г) Плащанията са на разположение само на производители в съответните региони, които имат право на получаването им, но принципно са на разположение на всички производители в рамките на тези региони.

д) Когато са свързани с производствените фактори, плащанията се извършват по прогресивно намаляваща ставка над пределното ниво на съответния фактор.

е) Плащанията са ограничени до допълнителните разходи или загубите на доход в резултат на започването на селскостопанско производство в определената област.